

Boldogházi HÍREK

Jászbaldogháza Község
időszakos lapja

POLGÁRMESTERI
HIVATAL
5144 Jászbaldogháza
Rákóczi u. 27.
Tel.: 06 (57) 460-023
falujsg@jaszbaldoghaza.hu
www.jaszbaldoghaza.hu

2011. OKTÓBER

12. ÉVFOLYAM

5. SZÁM

250 Ft

„A haza örök, s nem csak az iránt tartozunk kötelességgel, amely van,
hanem az iránt is, amely lehet, s lesz.”

Kossuth Lajos

A TARTALOMBÓL

Bursa Hungarica pályázat
10 éves a BOLDÓGBT
Erdélyi útinapló

4. old.
8-11. old.
16-17. old.

Újra indul a radiátorgyár
Kapitányi hírek
Eljáró boldogháziak

21. old
25. old
28-29. old

Polgármesteri tájékoztató

ISKOLA

Jászboldogháza Önkormányzata a Jászsószentgyörgy gesztorságával működő oktatási társulás keretében nyert pályázati támogatást a Belügyminisztériumtól az iskola nyílászáróinak cseréjére. Ehhez a szükséges közbeszerzési eljárás október elejére tette lehetővé, hogy elkezdődjön a megvalósítás. A napokban ezen munkák során megújul az iskola, melynek nagy jelentősége lesz a fűtési költségekre is.

CSAPADÉKVÍZ-BELVÍZ ELVEZETÉS

Ezúton is kérem a Tisztelt Lakosságot, hogy a saját telkén illetve ahhoz kapcsolódó csatornákat, árkokat folyamatosan takarítsák és tartsák tisztán. Ez minden lakos érdeke, hogy a jövőben esetlegesen bekövetkező magas talajvízállást hatásosan tudjuk megelőzni, illetve csökkenteni. Október második felében ismételtelen felmérjük ennek teljesítését, kérem szíves együttműködésüket!

RENDŐRSÉG

Október hónaptól változás történt a rendőri szolgáltatásunkban. Mivel Chrappan Ákos körzeti megbízott távozott tőlünk és a rendőrségtől is, ezért őt a Jászberényi Rendőrkapitányság járőr beosztású Kerekes Dániel kollégájával pótolta, aki napi szinten Jászboldogháza területén látja el szolgálati feladatait. Szolgálati telefonszáma: 06/30-69-66-350.

ALURAD

Változás történt a településen található radiátorgyár életében. Mivel az előzőekben működő Kft. csődbe ment, így a felszámolás során az ingatlan árverésen került értékesítésre, és sikeresen új tulajdonost kapott. Az új vezető határozott elképzelésekkel szeretné a gyárat felújítani és fejleszteni, a radiátorok mellett alumínium bútorokat és alternatív energiatermelő napelemeket is gyártani. Bízunk benne, terve valóra válik nálunk, ebben megpróbáljuk lehetőségeink alapján segíteni. Sok sikert kívánunk hozzá!

Szűcs Lajos
polgármester

Tájékoztató

Önkormányzati ülésekről, aktualitásokról

2011. augusztus 22-ei képviselő-testületi ülés

- A Képviselő-testület határozatával Gömöri Gábor egyéni vállalkozóval történő szerződés kötést javasolta Jászsószentgyörgy Község Önkormányzatának (Közös Oktatási Intézményünk gesztorának), a Portelekről településünkre járó tanulók szállítására.
- Módosításra került a szociális ellátásokról szóló helyi rendelet helyi lakásfenntartási támogatásra vonatkozó része. A korábbi 1 főre jutó jövedelem helyett az egy fogyasztási

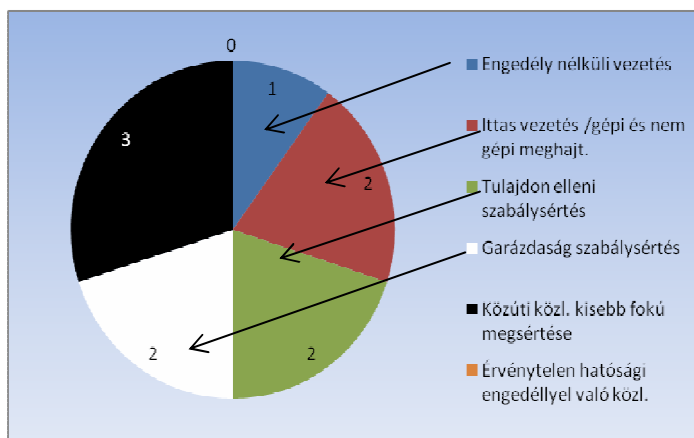
egységre számított jövedelmet kell alapul venni a támogatás megállapításánál. Továbbá az egy fogyasztási egységre számított jövedelem az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 250 %-ban került megállapításra (a korábbi 210 % helyett).

- A Művelődési Ház felújítására elnyert támogatás felhasználásával kapcsolatban 1 év halasztási kérelem benyújtásáról döntött a testület.

2011. szeptember 12-ei képviselő-testületi ülés

- A testület megvitatta és elfogadta a település 2010. évi közbiztonsági helyzetéről szóló beszámolót, amit a Jászberényi Rendőrkapitányság készített.
- Elfogadásra került az Önkormányzat és az intézményei 2011. évi gazdálkodásának 1. félévi helyzetéről szóló beszámoló.

Szabálysértések aránya

♦ A Strandfürdő 2011. évi működéséről készült beszámolót is elfogadta a testület, amelyben az alábbi adatok szerepeltek:

Nyitva tartott napok szám: 88, amelyből 7 napon nem volt látogatója a Strandfürdőnek. A nyár legjobb hétvégéje július 8-9-10. volt, amikor a látogatók száma 1104 fő volt.

A leglátogatottabb nap augusztus 6-a volt 609 fővel.

A tervezett 13 éjszakai fürdőzésből 12 került megtartásra, amelyek közül augusztus 27-e volt a leglátogatottabb, 155 fővel.

A fürdő látogatottsága az idei szezonban összesen: 9544 fő. A tavalyi évhez képest a látogatók száma 1000 fővel megnövekedett.

4 hatósági ellenőrzésen esett át a fürdő a szezon alatt, amelyeken mindig mindent rendben találtak, egyszer sem büntettek meg minket.

Számos rendezvénynek, programnak szolgált a Strandfürdő helyszínül: Civil Nap, úszótanfolyamok, Strand Party, osztálytalálkozók, I. Strand Kupa, táborok stb.

- A Képviselő-testület arról határozott, hogy a Jászboldogházi Motoros Klub Egyesület részére térítésmentesen biztosítja a Strandfürdő területét a 2012. május 11-13. között megrendezendő Motoros Találkozó helyszínéül.

- A Sportegyesület idén november 12-én rendezi a Sportbált, amelyhez a testület térítésmentesen, természetbeni támogatásként biztosítja a Tornacsarnokot.

2011. október 10-ei testületi ülés

- A Képviselő-testület úgy határozott, hogy a 2012-es évben is csatlakozik a Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjrendszerhez.

- Elfogadásra került az Önkormányzat 2012. évi belső

ellenőrzési terve, amely alapján a 2010. évi választások pénzügyi elszámolásának felülvizsgálatát, valamint az étkeztetési tevékenység pénzügyi elszámolásainak, nyersanyag-norma felhasználásának az ellenőrzését végzi majd el a Jászsági Többcélú Társulás keretein belül foglalkoztatott belső ellenőr.

Jogszabályváltozások

2011. szeptember 1. napjától jelentősen átalakult a **lakásfenntartási támogatás** rendszere. Augusztus 31. napjával megszűnt a szociális alapú gázár-támogatás, és beépült a lakásfenntartási támogatásba. Az új támogatást a helyi önkormányzatnál kell igényelni.

A normatív lakásfenntartási támogatásra vonatkozó jogszabályi változások az alábbiak:

Lényegesen megemelkedett a jogosultsági jövedelemhatár, amelyet a törvény 71.250 Ft-ban, az öregségi nyugdíjminimum 250 százalékában határozott meg (a korábbi 150 százalék helyett).

A lakásfenntartási támogatás rendszerében a jövedelmi jogosultsági feltételek módosítása mellett két új elem is megjelenik: a fogyasztási egység (a jövedelemszámítás alapja az egy főre jutó jövedelem helyett a háztartás fogyasztási szerkezetét jobban kifejező fogyasztási egységre jutó jövedelem lesz), valamint a vagyonzvizsgálat (jövedelem-és vagyonzvizsgálat, amelyet az önkormányzat végez).

Az a személy, aki már jogosult korábban lakásfenntartási támogatásra, annak nem kell most újra igényelnie, azt a megállapító határozatba foglalt ideig változatlanul megkapja.

A támogatás igényléséhez szükséges [formanyomtatvány](#) letölthető a www.jaszboldoghaza.hu honlapon, és kérhető a Polgármesteri Hivatalban.

A termőföldre vonatkozó elővásárlási és előhaszonbérleti jog gyakorlásának részletes szabályairól szóló jogszabály módosítása értelmében az ajánlatokat a korábbi 15 naptári nap helyett már 15 munkanapra kell a polgármesteri hivatal hirdető táblájára kifüggeszteni.

Változás továbbá, hogy a vétel esetén (az előhaszonbérlet esetén tehát nem alkalmazandó ez a szabály) az eladó az ajánlat egy eredeti példányát az ajánlatnak a jegyző részére történő megküldésével, ill. átadásával egyidejűleg köteles a Magyar Állam nevében elővásárlási jogot gyakorló Nemzeti Földalapkezelő Szervezet részére postai úton, tértivevénnyel megküldeni.

Az Alaptörvény Asztala

Az Országgyűlés 2011. április 18-án elfogadta Magyarország Alaptörvényét, amelyet jelentőségéhez méltóan kívánnak eljuttatni az állampolgárokhoz.

A fenti cél megvalósítása érdekében a Polgármesteri Hivatalunkban is felállításra került az Alaptörvény asztala, ahol megtekinthető az Alaptörvény díszes kiadása. Az asztalon megtalálható továbbá az igényléshez szükséges formanyomtatvány.

Az igénylőlapot kitöltő állampolgároknak ingyenesen, dedikált példány kerül megküldésre postai úton.

Az Alaptörvény asztala megtekinthető: a Polgármesteri Hivatal aulájában (földszint) ügyfélfogadási időben.

Az igénylőlapot kérjük leadni a Polgármesteri Hivatal bármely munkatársánál.

dr. Fehérvári Mária
jegyző

Jászboldogháza Önkormányzata a Nemzeti Erőforrás Minisztériummal együttműködve ezennel kiírja a 2012. évre

az „A” típusú Bursa Hungarica

Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázatfelsőoktatási hallgatók számára a 2011/2012. tanév második és a 2012/2013. tanév első félévére vonatkozóan

A pályázatra azok az önkormányzat illetékességi területén lakóhellyel rendelkező, hátrányos szociális helyzetű felsőoktatási hallgatók jelentkezhetnek, akik felsőoktatási intézményben (felsőoktatási hallgatói jogviszony keretében) teljes idejű (nappali tagozatos), alapfokozatot és szakképzettséget eredményező alapképzésben, mesterfokozatot és szakképzettséget eredményező mesterképzésben, egységes, osztatlan képzésben, vagy felsőfokú szakképzésben, a képzési keretidőn belül folytatják tanulmányukat.

Jászboldogháza Önkormányzata a Nemzeti Erőforrás Minisztériummal együttműködve ezennel kiírja a 2012. évre a „B” típusú Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázatot felsőoktatási tanulmányokat kezdeni kívánó fiatalok számára

A pályázatra azok az önkormányzat illetékességi területén lakóhellyel rendelkező, hátrányos szociális helyzetű fiatalok jelentkezhetnek, akik:

a) a 2011/2012. tanévben utolsó éves, érettségi előtt álló középiskolások;

vagy

b) felsőfokú diplomával nem rendelkező, felsőoktatási intézménybe még felvételt nem nyert érettségizettek;

és a 2012/2013. tanév első félévétől kezdődően felsőoktatási intézményben teljes idejű (nappali tagozatos), alapfokozatot és szakképzettséget eredményező alapképzésben, egységes, osztatlan képzésben, vagy felsőfokú szakképzésben kívánnak részt venni.

A pályázók közül csak azok részesülhetnek ösztöndíjban, akik 2012-ben először nyernék felvételt felsőoktatási intézménybe és tanulmányaikat a 2012/2013. tanév első félévében ténylegesen megkezdik.

Az „A” és a „B” típusú pályázaton nem részesülhet támogatásban az a pályázó, aki:

- ♦ katonai illetve rendvédelmi felsőoktatási intézmények katonai illetve rendvédelmi képzésében vesz részt
- ♦ középiskolai akkreditált iskolarendszerű felsőfokú szakképzésben vesz részt
- ♦ doktori (PhD) képzésben vesz részt
- ♦ külföldi intézménnyel áll hallgatói jogviszonyban.

A pályázatok benyújtási határideje: 2011. november 14.

A pályázatot a lakóhely szerint illetékes települési önkormányzat Polgármesteri Hivatalánál írásban, formanyomtatványon, a pályázó által aláírva, egy példányban kell benyújtani.

A pályázat benyújtásához szükséges űrlap és a pályázattal kapcsolatos további információ kérhető a Polgármesteri Hivatalban, valamint letölthető és olvasható a www.jaszboldoghaza.hu honlapon

dr. Fehérváry Mária, jegyző

KÖNYVTÁRI HÍREK

A Mesevár Óvoda MACI csoportos gyermekei szeptember 22-én érdeklődő tekintettel érkeztek a könyvtárba. Könyvtárhasználati „óra” keretében ismerkedtek a hatalmas polcok titkaival. Nagy érdeklődéssel lapozták a képeskönyveket, mesekönyveket. Öröm volt nézni, a sok érdeklődő szempárt. Fazekas Anna: Öreg néne őzikéje című meséje a Mátrába varázsolta őket. A gyerekek elmesélték ki, milyen háziállatról gondoskodik otthon. Köszönöm Sós né Baráth Erika óvónőnek és Szádvári Istvánné tagintézmény vezetőnek, hogy a csoporttal ellátogattak a könyvtárba.

Az iskola digitális eszközeit használva dr. Pap Béláné, Marika tanító nénivel a „kis” napközis tanulók szeptember 28-án, a mesedélutánon Andersen: A rút kiskacsa című meséjét nézték meg.

Könyvtárunk ebben az évben is csatlakozott a Könyvtárak Összefogása a Tudásért, az Országos Könyvtári Napok rendezvénysorozathoz.

Október 5-én az egészségügyi szűrővizsgálat keretében Faragó Józsefné vérvizsgálatát, vércukorszintet mért. Közben a

látogatók az új könyvekkel ismerkedtek. Ezen a délutánon találkozóra vártuk a legkisebb gyermekeket. A jelenlévő babák jól érezték magukat, a számukra külön kialakított babasarkokban.

A 2. osztályos tanulókkal és osztályfőnökünkkel Gerhát Károlyné, Zsuzsa tanító nénivel helyismereti séta keretében a Tájházba látogattunk, ahol a gyerekek a helyi hagyományokkal ismerkedtek. Köszönjük Besenyi Józsefné, Jolánka néninek és Orczi Imréné, Veronka néninek a tárlatvezetést.

Október 9-én, Könyves Vasárnapon kézműves foglalkozásra vártam a gyerekeket. Sorra készültek a gesztenye emberkék, békás játékok, ejtőernyők.

A könyves hét keretében rejtvényfejtésben jeleskedtek az iskola tanulói. Minden megfejtő könyvjelzőt és órarendet kapott.

A Könyvtári Érdeklőségnövelő Támogatás eredményeként kapott 37 ezer Ft-ból új könyvekkel bővült a könyvtár állománya.

Szeretettel várom az olvasókat!

Pappné Turóczi Henrietta

Állampolgársági eskük a településünkön

Az egyszerűsített honosítási eljárás segítségével a magyar állampolgárságot január 3-tól lehet kérelmezni, amelyet az Országgyűlés az elmúlt év május 26-án hozott döntése tett lehetővé.

Kérelmet az nyújthat be, aki a kedvezményes honosítás következő (együttes) feltételeinek maradéktalanul megfelel.

Az együttes feltételek az alábbiak:

- ♦ maga vagy felmenője magyar állampolgár volt vagy valószínűsíti magyarországi származását,
- ♦ magyar nyelvtudását igazolja,
- ♦ a magyar jog szerint büntetlen előéletű, és büntetőeljárás nincs ellene folyamatban, és
- ♦ honosítása nem sérti Magyarország közbiztonságát és nemzetbiztonságát.

Jászboldogháza településen a fenti jogszabály értelmében ez idáig 10 személy kérte az egyszerűsített honosítási eljárás lefolytatását és ezzel a magyar állampolgárság megszerzését. Közülük 6 személynek már megküldte a Köztársasági Elnök a honosítási okiratot.

Augusztusban a polgármester előtt ünnepélyes keretek között, az anyakönyvvezető jelenlétében 2 személy tette már le az állampolgársági esküt, közülük az egyik a település

plébánosa, Csergő Ervin atya volt. A következő eskü, fogadalom novemberben lesz, ahol 4 fő teszi le az állampolgársági esküt, fogadalmat.

A 10 főből négyen pedig ugyan itt a településünkön adták be a kérelmet, de az eskü letételének helyéül más települést jelöltek meg.

*dr. Fehérváry Mária
jegyző*

Magyar magyar lettem

Magyar földön, magyarnak születtem. Talán tíz éves lehettem, amikor földrajz órán megtudtam, hogy szülőföldem Románia területén van. És hogy Magyarország máshol van. A hatvanas évek elejétől a hetvenes évek végéig semmi és senki nem kényszerített tudomást vennem arról, hogy közöm van a románokhoz. Nagyon ritka kivétellel mindenki magyarul beszélt, és ha egy-egy üzlet felirata román is volt, a mindennapi élet valamiképp azt is magyarrá alakította. Lassan megtudtam, hogy a románok elfoglalták a szülőföldemet, és most az ő államtvényük szerint kell élni. A mindennapi szabály azért inkább székely népem hagyománya és szokásai voltak. Nem voltam egyedül, aki úgy éreztem: megtanulni románul az közösségvállalás lenne hazám elfoglalásával, ezért nem igyekeztem elsajátítani ezt az idegen nyelvet.

Érettségi után, a katonai szolgálat idején láttam más világot is, mint szűk hazámat. Legfájdalmasabb és leghasznosabb okulásom az volt, hogy nem minden román rossz, és nem minden magyar jó. És lassan kezdtem felismerni azt is, hogy nem árulás, ha ajkamon román szót ejtek ki.

Lassan beletörődtem abba, hogy romániai magyar vagyok. Magyar, de romániai. Nem éreztem úgy, hogy Magyarország inkább az otthonom, mint Románia, amelynek egyik gyöngyszeme Hargita megye, Székelyföld, Gyergyószentmiklós, az én szűk hazám.

Azzal, hogy igent mondtam a papi hivatásra, és arra, hogy az erdélyi helyett a temesvári egyházmegyében legyek pap, vállaltam, hogy végleg elszakadok szülőföldemtől, otthonomtól. Azzal, hogy szerzetbe léptem, vállaltam, hogy Erdélytől is elszakadok. Bár ez akkor nem tűnt valószínűnek, sőt. Lehetségesnek látszott, hogy Gyergyóhoz egészen közel kerüljek.

A Gondviselés Magyarországra hozott. Szégyelltem elrománosított családnevemet, amely édesapámtól kezdve Cergő volt. A román útlevelembé ékezetet sem tettek. A Cergo név fájdalmas túske volt a szívemben. Belül szinte könnyeztem, amikor a hivatalokban magyaráznom kellett, hogy ez a név „Csergő”, csak most ez a helyzet.

Február elején nyújtottam be visszahonosítási kérelmemet gondozómmal, Luka Lédával együtt. Akkor nem tűnt olyan nagy dolognak ez az ügy. Hisz természetes, hogy magyar vagyok, mindig is az voltam: vessük hát papírra ezt a tény! Amikor viszont megkaptam a hírt: az államelnök aláírta visszahonosítási kérelmemet, megremegettem. Az első érzés, ami villámként szaladt át rajtam: MAGYAR VAGYOK! Persze, el is mosolyodtam, mert biz eddig is magyar voltam, és ezt félve vagy büszkén többször meg kellett vallanom. Most azonban minden magyarázat és körülmény taglálása nélkül mondhatom, hogy MAGYAR vagyok!

A legédesebb ajándék a visszahonosítás kapcsán a nevem volt. Most már tisztán és helyesen Csergő Ervin a nevem. (De miért kellett édesanyám nevét Dávid Ilona helyett Dávid Elenának írni?! Azért én Ilonának fogom hívni...)

Egy másik ajándékot is kaptam, amit még nem tudok átézni a maga teljes ragyogásában. De a pirkadó hajnalból egyszer majd bizonyosan sziporkázó déli verőfény lesz: a visszahonosítással rajtam keresztül szülőföldem, Gyergyószentmiklós is egy kicsit újra Magyarország lett.

Hálás szívvel:

Csergő Ervin plébános

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Szeretettel köszöntöm Jászboldogháza minden lakóját! Kissné Kabács Annának hívnak és szeptembertől az Önök falujában hittant tanítok.

1971. február 12-én születtem Jászberényben. Születésem óta Jászdózsán élek, általános iskolai tanulmányaimat is itt végeztem, majd a jászapáti Mészáros Lőrinc Gimnáziumban érettségiztem. Teológiai tanulmányaimat Debrecenben kezdtem a Szent Anna Főplébánián, itt hitoktatóként végeztem. 2009-ben pedig az egrí Hittudományi Főiskolán hittantanár-nevelőtanár szakon végeztem. Teológiai tanulmányaim közben elvégeztem a gyógypedagógiai asszisztens képzést, amely teljesen más oldaláról ismertette meg velem a pedagógiát.

Férjem, Károly, szobafestő-mázoló szakmunkás. Házasságunkból három gyermekünk született. Ágnes 20 éves, ő a gödöllői Szent István Egyetem természetvédelmi mérnöki karán másodéves hallgató. Anita 17, Gábor 15 éves, ők mind a jászberényi Liska József Erőszakmentes Szakközépiskola gimnáziumi tagozatán tanulnak.

A hitoktatás nagyon szép, de egyben nagyon nehéz feladat is, ugyanis a mai világban nemzetünk egyre inkább elvallástalanodik, nem érezzük fontosnak az Istennel való személyes kapcsolatot, így a keresztyén értékeket sem.

Kérem a szülőket, hogy emlékezzenek vissza gyermekeik keresztelőjére, amikor arra tettek ígéretet Istennek, hogy gyermekeiket keresztyén módon nevelik. Ez a keresztyén nevelés a hitoktatás, amely nem merülhet ki abban, hogy a gyermek döntse el, akar-e hittanra járni vagy sem, mert ez a szülők felelőssége és döntése a gyermekek üdvössége érdekében. Kérem a szülőket, segítsék munkámat abban, hogy bátorítsák gyermekeiket a hittanra, valamint a templomba járásra, hiszen a keresztyén életmód értékeit szeretném átadni nekik, amihez az Önök segítségére is szükségem van.

Isten áldja Jászboldogháza minden lakóját!

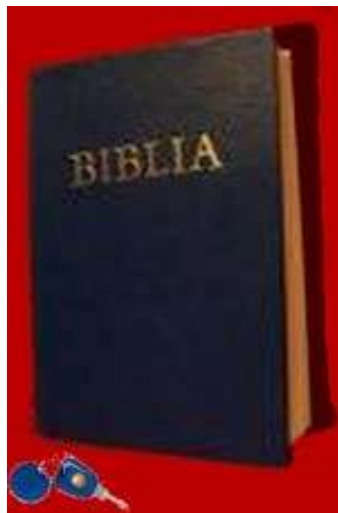
Kissné

Kabács Anna hitoktató

Tanulságos történet

Bibliába csomagolt ajándék

Egy végzős egyetemista fiú már hónapok óta kinézett magának egy sportkocsit az egyik autószalomban. Tudta, apjának nem okozna gondot, hogy megvegye neki, ezért volt olyan bátor, és ezt kérte magának ajándékba annak öröme, hogy befejezi az egyetemet. A fiú véletlenül megtalálta az apja íróasztalán a kocsit megrendelőlapját. Nagyon megörült, hogy meg fogja kapni a kocsit, és izgatottan várta a diplomaosztó napját. Amikor végre eljött a nagy nap, és megkapta a diplomát, édesapja behívta az irodájába, és ezt mondta: - Fiam! Büszke vagyok rád, és nagyon szeretlek! Örülök, hogy ilyen jól helyt álltál az egyetemen, és most elkezdheted a nagybetűs életet. Hadd nyújtsam át sok szeretettel ezt az ajándékot - és erre egy szép díszdobozt vett elő. A fiú izgatottan kezdte el kinyitni a dobozt, és döbbenet láta, hogy egy Biblia volt benne, melybe arannyal bele volt gravírozva a neve. Nagyon mérges lett és ezt üvöltötte: Apám! Van egy csomó pénzed, és erre csak egy Bibliát vagy képes ajándékba adni!? - végül mérgében elrohant, és otthagya a Bibliát a kis díszdobozban. Évekkel később a fiú nagyon sikeres lett az üzleti életben. Volt egy jó állása, csodálatos családja és mindenki egészséges volt. Egyik nap eszébe jutott az édesapja,

hogy meg kellene látogatnia, mivel már idős volt. A diplomaosztó napja óta nem látta. Miközben ezen gondolkodott, telefonon hívták és közölték vele a szomorú hírt, hogy az édesapja meghalt. Nagyon megdöbben! Amikor elkezdte intézni a temetés körüli teendőket, elment az apja házába, mivel szűksége volt néhány hivatalos papírra. Amint belépett a házba, szomorúság és megbánás fogta el. Apja iratai között keresgélve megtalálta azt a Bibliát, amit kapott tőle. Érintetlenül ott volt az asztalán, ahogy azt ő ott hagyta. Könnyes szemmel nyitotta ki, és az első oldalon a Máté 7:11 szerepelt apja kézírásával: „Ha tehát ti gonosz létekre tudtok jó ajándékokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább ad jókat a ti mennyei Atyátok azoknak, akik kérik tőle?” És ahogy olvasta ezt az ígét, a Biblia hátuljából kicsúszott egy slusszkulcs. Annak a sportkocsinak a kulcsa, amit apjától

kért. A bilétáján a szalon neve, ahol átveheti, és egy megjegyzés: "FIZETVE".

Milyen sok alkalommal utasítjuk vissza az élet ajándékait, csak azért, mert nem abban a csomagolásban kapjuk, mint amiben elképzeltük!

Bóta Mizsei Ilona

Nagycsalád

Nagyon kedves meghívást kaptunk, néhányan a fiatalabb Faluszépítők közül, az Ezüstkor Nyugdíjas Egyesülettől és Veliczkyne Konesik Ilonától, a Boldogházáról Elszármazottak Egyesületének Elnökétől, az Idősek Világnapja (10. 01.) alkalmából megtartott ünnepségre.

Idősek Világnapja

Miért is? ...

Nemrég találkoztam valakivel, aki azt mondta, hogy a Faluvédő és Szépítő Egyesület, **egy családdá** vált.

Nagyon meglepődtem, nagyon megható volt, hogy egy kívülálló így lát minket.

Igen,

- a hasonló gondolkodás
- a közös munka
- a közös tervek, célok
- a tenni akarás
- az egymásra odafigyelés
- összekovácsolja az embert.**

A Boldogházáról Elszármazottak és az Ezüstkor Nyugdíjas Egyesület, az idén 10. alkalommal tartották meg, találkozájukat. Amint közeledett a találkozó napja, 2011. 08. 27-e, úgy döntöttünk, hogy néhányan a fiatalabb Faluszépítők közül elmegyünk és segítünk, amiben tudunk (terítés, tálalás, mosogatás stb.).

Jó néhány Faluvédő és Szépítő Egyesületi tag, egyben Nyugdíjas Egyesületi tag is, akik mindkét helyen nagyon tevékenyek, aktívak, lelkesek, derekasan kiveszik a részt, a munkából.

Úgy döntöttünk segítünk, (mi fiatalabbak) hiszen ezzel is osztódik a munka, egy-egy emberre, kevesebb jut. Szeretjük volna, hogy az Elszármazottak találkozásánál, nekik is jusson idő egy kis pihenésre, beszélgetésre, hogy egy kicsit ők is vendégnek érezhessék magukat.

Igen,

- az egymásra odafigyelés
- a közös munka
- a közös célok, tervek
- a tenni akarás
- a hasonló gondolkodás
- összehoz, összekovácsol minket.**

Így kerültünk kapcsolatba mi Faluszépítők, az Önkormányzattal, a Nyugdíjasokkal, a Boldogházáról elszármazottakkal...- hiszen mindannyian **boldogháziak vagyunk, egy nagycsaláddhoz tartozunk.**

Kívánom, hogy még sok közös programban, közös munkában vehessünk részt, akár a többi boldogházi civil egyesülettel is, ezzel is erősítve az összetartozást. Ehhez kívánok mindenkinek erőt, egészséget

Szűcs Gergelyné (Sziliczei Mária)

10

ÉVES A BOLDOGBT

E kerek évforduló alkalmából kaptam a felkérést, hogy röviden mutassam be az elmúlt időszak legfontosabb eseményeit.

Ott kezdődik történetünk, hogy általános iskolás osztályommal negyvenéves találkozót tartottunk 2001-ben. A régi társak felkutatása, velük és hozzátartozóikkal történt beszélgetések többünkben felidézte a régi emlékeket. Felvetődött annak gondolata, hogy jó volna többször összejönni, nosztalgizálni. Különösen erős volt ez az érzés a faluból elkerült, az ország különböző pontjain élő ismerősök esetében. 2001. novemberében azzal a céllal jöttünk össze néhányan Budaörsön, hogy megosszuk gondolatainkat, elképzeléseinket és céljainkat, hogy megalakítsuk a Jászboldogházáról Elsármazottak Baráti Társaságát, rövid nevén a BOLDOGBT-t.

Alapító tagok voltak:

Baranyi Mihály, Fabrinčius János, Fabrinčius Jánosné, Fazekas József, Gömöri Béla, Móra Gyula, Móra Istvánné (Koncsik Mária), Szalai Ferencné (Gömöri Mária), Tóth Antal, Veliczky József, Veliczky Józsefné (Koncsik Ilona).

Amíg nem láttuk, hogy mire jutunk, nem jegyeztettük magunkat hivatalosan. Évről-évre létszámunk szépen szaporodott, feladatokat is találtunk és bizonyos céljaink megvalósításához célszerűvé vált az átalakulás. A 2006. augusztus 26-i összejövetelünket, - az öt éves évfordulót - alakuló ülésként tartottuk meg. Beadványunkat követően 2006. december 8-án a Pest Megyei Bíróság TE 4767 szám alatt közhasznú szervezatként bejegyezte a BOLDOGBT Egyesületet. Ez lett a második születésnapunk.

Az egyesület választott vezetői:

		
Veliczky Józsefné elnök	Besenyi Vendel alelnök	Kövér Gyula alelnök

			
dr. Mikhely Istvánné gazdasági vezető	Túróczi Antalné pénztáros	Konkoly Józsefné ellenőrző biz. elnöke	Baranyi Erzsébet ellenőrző biz.tagja
			
Bajor István vezetőségi tag	Baranyi Mihály vezetőségi tag	Hamar Lajosné vezetőségi tag	Szaszko Sándorné ellenőrző biz.tagja

Bankszámla számunk:
Elérhetőségünk:

69500132-11017770
2040. Budaörs, Cserebogár u.1.
20/9427 997 vagy 23/440 715

boldogbt@materia.hu vagy ica@materia.hu
www.boldogbarat.hu

Tíz évvel ezelőtt az első feladatunk az volt, hogy kapcsolatot építsünk. Kerestük az együttműködési lehetőséget a helyi **civil szervezetekkel, az önkormányzattal.**

Matók István polgármester örömmel fogadta jelentkezősünket, támogatta terveinket. Amikor nyugdíjba vonult, továbbra is számíthatunk rá, nagyon sokat segített a tanyavilágról készült könyvhöz az anyaggyűjtésben, hiszen ő jól ismerte még a tanyákat, ő is ott nőtt fel.

Őt követte 2002-ben **Szűcs Lajos** polgármester úr, akit megválasztása után szintén megkerestünk, és az elmúlt 8 évben mindenben támogatott minket. Minden évben részt vesz a közgyűlésünkön, beszámol a falu életéről, megosztja velünk gondjait, terveit, örömeit. Vele egyeztetjük éves programjainkat, támogatja, segíti elképzelésünket. Rendszeresen meghívást kapunk a falu főbb rendezvényeire.

Az első falunap alkalmával **Fózer Tiborral, az Ezüstkor Nyugdíjas Egyesület** elnökével arról beszélgettünk, hogy lehetne a nyugdíjasokkal közös programot szervezni. Ekkor vetődött fel annak lehetősége, hogy közösen köszöntsük a kerekévfordulós tagokat. Olyan jól sikerült a találkozó, hogy egyre többen csatlakoztak hozzánk, 2010-ben már 30 ünnepelttel és 200 fővel megtöltöttük a Művelődési Ház nagytermet.

A siker titka, hogy olyan segítőkre találtunk, mint **Fózer Tibor** és csapata, akik a régi ízeket visszahozva, fantasztikus finom birkapörköltet készítenek.

A találkozó hangulatát megalapozza **Orcziné Szőrös Veronka** nagy gonddal megszervezett programja. Ünnepi műsort adnak az iskolások. A vendéglátás sok munkával jár, és mi nagy hálával köszönjük minden nyugdíjas barátunknak, hogy ilyen sokat vállalnak, hogy örömet szerezzenek sok embernek.

Már az első években jó kapcsolat alakult ki az általános iskola igazgatójával, **Zrupkó Ferencnével.** Lehetőségeinkhez mérten igyekeztünk támogatni az iskolát. Pénzübeli támogatást nyújtottunk a Menyhárt-terem felújításához.

Tíz év eredményei

HAZATALÁLTUNK és MEGTALÁLTUK EGYMÁST

Tömören megfogalmazva ez a tíz év legnagyobb eredménye. Ezt bizonyítja a **minden év augusztus utolsó szombatján** megrendezett **találkozók** hangulata, a jelenlévők egyre nagyobb száma.

Szinte minden tevékenységünk az emlékek kutatásához,

Több tagtársunk is tiszteletjegy vásárlásával járul hozzá az alapítványi bálók bevételeéhez. Nyári szünetben több alkalommal vendégül láttunk gyerekeket Budapesten 2-3 napra.

A **Faluvédő és Szépítő Egyesülettel** 2010 óta szorosabb az együttműködésünk. Az egyesület vezetőjével **Szűcs Gergelyné Marikával** nagyon jó kapcsolatot sikerült kialakítani. Kölsönösen támogatjuk egymás programjait, célkitűzéseit. Közös szerveztük az iskolai emlékhelyek kialakítását. Ők vállalták a környék szépítését. A múlt kutatásán is közösen munkálkodunk.

Tíz év alatt taglétszámunk elérte a 140 főt. Ami külön öröm, hogy fiatalok is csatlakoztak hozzánk, és remélem, egyre többen lesznek, és tovább viszik, amit mi megkezdtünk. Persze sokan idősebbek, kisebb-nagyobb bajokkal, betegségekkel küszködnek, de sokszor hallom, hogy gyűjtik az erőt, hogy az augusztusi nagy találkozón együtt lehessünk. Vannak, akik nem is tudnak eljönni, ők a beszámolóknak, a híreknek, a kapcsolattartásnak is nagyon örülnek.

Sajnos 10 tagtársunktól el kellett búcsúznunk. Sokat gondolunk rájuk, emléküket őrzik a találkozások élményei, és az azokról készült sok-sok fotó.

Két éve lehetőséget kaptunk, hogy bemutatkozzunk a **Boldogházi Hírek** oldalán. Minden számban egy-egy barátunk beszámol arról, hogy alakult az élete, merre vitte a sors. Köszönjük ezt a lehetőséget az újság szerkesztőinek, **Konkoly Bélánának és Gerhát Károlynak.** Ha lehetőség adódik rá, továbbra is élni szeretnénk vele.

A belső kapcsolatokon kívül fontos, hogy egyesületünk tagja a **Jászok Egyesületének.** Minden évben részt veszünk a jászok nagy rendezvényén, a Jász Világtalálkozón.

A Jász települések baráti társaságai évente találkoznak a **Jászfórum** összejöveteleken. Itt lehetőség nyílik arra, hogy megismerjük egymás tevékenységét, ötleteket cserélhetünk, közös programokat szervezhetünk. Ennek köszönhetően pl. „Az emlékek a tanyavilágról” **fotó kiállításunkat** bemutattuk Jászfákóhalmán a JÁKOB meghívására.

ápolásához kapcsolódik Szeretnénk, hogy ne csak kapjunk, de lehetőségeinkhez mérten megpróbáljunk adni is valamit.

2005-ben a Menyhárt házaspár több évtizedes pedagógusi munkáját megköszönve, és a kisiskolások tanulási körülményeit segítve, támogattuk a **Menyhárt terem** felújítását.

Az első nagy munkánk a 2006-ban Jászboldogházán rendezett XII. Jász Világtalálkozó alkalmával megjelent, **Emlékek a boldogházi tanyavilágról** könyv elkészítése volt. Az anyaggyűjtésben nagyobb részt a faluban élők segítettek, melyet ezúton is szívből köszönünk. Tudjuk, hogy nem sikerült mindent pontosan dokumentálni, de az idő múlásával egyre kevesebb nyomot lelünk, egyre kevesebb emlékezőre találunk.

A múlt kutatásával nagyon sokat foglalkozik legidősebb tagtársunk **Sugárné Koncsek Aranka** néni és

Besenyi Vendel. Ők nagyon aktív tagjai több civil jászberényi szervezetnek is. Ők indították el a **családfa kutatási programunkat** is. Az elkészült tablót az augusztusi összejövetelünkön minden évben kiállítjuk. Ezekről a családfáról leolvasható, sokan nem is tudunk róla, hogy mely családokkal vagyunk rokonságban.

Nem csak hazai rendezvényeken vettünk részt. Nyugdíjasokkal közösen szerveztünk **kirándulást Kenderesre 2007. május 19-én**, ahol tagtársunk **Baranyi Mihály és párja** nagyon szép programot állított össze számunkra.

2008. november elsején **emlékhelyet avattunk a boldogházi temetőben**. A két emlékoszlopot **Bajor István** barátunk faragta. Az egyik az elhunyt tanítóinkra, a másik pedig boldogházától távol nyugvó barátainkra emlékeztet. A helyet az önkormányzat ajándékozta, a díszburkolatot **Kövér Gyula barátunk és fiai** készítették. Ezzel egy időben indítottuk el az **Emlékezések könyvét**, amelybe elhunyt tanítóink, boldogházától távol nyugvó ismerőseink, barátaink rövid életrajzi adatait jegyezzük be.

Minden évben, Mindenszentekkor összejövünk, a könyvek segítségével emlékezünk elhunytainkra, koszorút helyezünk el, és mécses gyűjtünk, elmondunk egy imát. Örömmel tapasztalom, hogy év közben is többen helyezik el virágjaikat a vázába.

2009. május 16-án **Jászberény nevezetességeit** tekintettük meg **Sugárné Koncsek Aranka** néni és **Besenyi Vendel** vezetésével.

Tagságunk többsége osztatlan tanyasi iskolában kezdte tanulmányait. Nincs olyan beszélgetés, hogy előbb-utóbb nem jönnének elő iskolás emlékeink. Jászboldogháza fiatal falu, Jászberény tanyavilágából alakult ki. Az 1900-as évek elején megépített iskoláiban a tanyasi gyerekek tanulhattak. Ma már vagy nem is léteznek, vagy ha igen, nem olyan céllal funkcionálnak ezek az épületek. Öt ilyen iskola létezett és mi minden évben egy **iskolai emléktábla** avatást terveztünk. Szeretnénk hálánkat kifejezni az ott tanító pedagógusoknak, emlékezni és emlékeztetni a múltra. 2010. június 5-én a Központi iskola (ma Fajtakísérleti Állomás) falán helyeztünk el márványtablát, rajta a valamikor ott tanítók névsorával. A rendezvényre meghívtuk az egykori tanító néniket, bácsikat. Közös ebéd mellett beszélgethettek rég nem látott kollégáikkal, tanítványaikkal.

Folytatva a sort 2011. június 4.-én Boldogháza első iskolája, a „nádtetős” néven ismert alsó-boldogházi iskola emlékkövét avattuk. Közben gyűjtjük az anyagot, emlékezéseket, fotókat egy majdan megjelenő album kiadásához.

Nagyon örültünk, hogy részt vehettünk az idei Civil Napi rendezvényen. Nagyon hasznosnak tartjuk és reméljük, ez hagyománnyá válik. Itt még nagyobb lehetőség van arra, hogy több itthon élő és hazalátogató találkozzon.

További programjaink

Vannak rendszeresen ismétlődő, illetve több évre előre tervezett programok:

- ◆ Nyugdíjasokkal közös rendezésben a kerekévfordulósok köszöntése (augusztus, utolsó szombat).
- ◆ Emléktábla avatás illetve emlékezés régi iskoláinkra, tanítóinkra, a Faluvédő és Szépítő Egyesülettel közösen (június, első szombat).
- ◆ Mindenszentek napi megemlékezés (november 1).

Vannak többéves gyűjtőmunkával megvalósítható elképzeléseink.

- ◆ Kutatjuk a boldogházi temetőben nyugvó ismeretlen katonák kilétét, halálának körülményeit. Rendezni kívánjuk a sírt, ezt Kövér Gyula és családja felvállalta és a felszentelés 2011. Mindenszentekkor lesz.
- ◆ Tanyasi iskolák Boldogházán képes kiadvány készítése folyamatban van, várhatóan akkorra fejezzük be a gyűjtést, amikor az iskolai emléktáblák mind elkészülnek.
- ◆ Szeretnénk felkutatni a Jászboldogházára kitelepítetteket, illetve hozzátartozóikat, leszármazottaikat. 2013-ra szeretnénk feldolgozni a kitelepítések történetét, emléktáblát állítani. Várjuk azok jelentkezését, akik befogadók voltak, akiknek van valamilyen emléke ezekről az időkről.
- ◆ Gyermekévek anno... címmel gyermekkori visszaemlékezések, gyermekjátékok gyűjtése (nem csak

elszármazottak elbeszélése alapján) folyamatban van.

- ◆ Életutak címmel tagjaink önéletrajzi írásait szeretnénk összegyűjteni.

Vannak folyamatosan végzett tevékenységeink.

- ◆ Igyekszünk az önkormányzattal és helyi civil szervezetekkel a jó kapcsolatot ápolni, közös célokat megvalósítani, segíteni egymás munkáját.
- ◆ Bár szétszórta vagyunk, de nem magányosan! Ezt az összetartozást erősítjük meg közös rendezvényekkel. Keressük egymás társaságát.
- ◆ Internetes oldalunkat tovább fejlesztjük, hogy minél többen megtaláljanak minket, és minél több információhoz juthassanak.

Tennivalónk még sok. Reméljük, hogy erőnk, egészségünk is meglesz, és a következő 10 év is hasznos munkával telik majd.

E kerek évforduló alkalmából hálásan megköszönöm mindenki segítségét, akik hozzájárultak, hogy rendezvényeink sikeresek lehessenek. Minden itthon élő és hazalátogató barátunknak további jó egészséget, nagyon sok szép közös élményt kívánok.

Társaságunk továbbra is nagy szeretettel várja a Boldogházától távol élő boldogháziak érdeklődését.

*Veliczkyne Koncsik Ilona
elnök*

Köszöntjük a 10 éves BOLDOGBT-t!

Összetartó erjüknek, programjainknak köszönhetően időről időre hazatérnek Jászboldogházára mindazok, akik távol kerültek szülőhelyüktől. Visszatérnek szülőfalujukba, a szülőházhoz, ahol első lépéseiket megtették, ahol első szavakat kimondták, ahol gyermekkoraikat, iskolás éveiket töltötték, ahol barátságok, szerelmek szövődtek, ahová ezernyi emlék köt minden boldogházit, vallva Tamási Áron gondolatát:

„Az ember a szíve mélyén örökké oda való, ahol született.”

Köszönjük a BOLDOGBT vezetőjének, Veliczkyne Ickának és a vezetőség minden tagjának, hogy a baráti találkozók, az emlékhelyek avatásával, a kiadványok szerkesztésével „visszahozták” az elszármazott boldogházaiakat, és egy szeretetre épülő, egymás iránt érdeklődő baráti társaságot hoztak létre.

Üdvözljük és mindig szeretettel várjuk mindazokat, akik szívesen látogatnak haza, igyekeznek figyelemmel kísérni szülőhelyük mindennapjait.

Kívánom, hogy évről évre sok közös és maradandó élményben legyen részünk együtt – elszármazott és itt élő boldogházaiaknak.

Konkoly Béláné

ÜNNEPELTÜNK !

A Polgárőr Egyesület tagsága 2011. szeptember 10-én ünnepelte az egyesület megalapításának 15. évfordulóját. A művelődési házban került sor a családi hangulatú ünnepségre, melyen az egyesület tagsága mellett meghívott vendégek is részt vettek.

Megtisztelt bennünket jelenétével Szűcs Lajos polgármester úr és dr. Fehérváry Mária jegyzőnk önkormányzatunk részéről.

A Polgárőr Egyesületek Jász-Nagykun Szolnok Megyei Szövetségét Orosz Tibor titkár és Józsa István a Felügyelő Bizottság elnöke képviselte.

Rendszeres Támogatóink közül dr. Pap Béla vállalkozó, Gaál Ferenc vállalkozó, Eszes Zoltán az OBSITOS-VÉDELEM Kft. tulajdonosa tettek eleget meghívásunknak.

A rövid köszöntők után elismerések átadása következett, az egyesület elnökségének javaslatára az Országos Polgárőr Szövetség elnöke:

SZÜCS LAJOS polgármester részére a Polgárőr Érdemkereszt Arany fokozata kitüntetést adományozta, aki polgárőrként végzett munkája, valamint polgármesterként az egyesület támogatásában, és Jászboldogháza közbiztonsága érdekében végzett munkájával érdemelte ki az elismerést.

A később csatlakozott tagok részére emléklapot adtunk át. Az ünnepi alkalomra elkészült kiadványunk 15 ÉVES A POLGÁRŐRSÉG címmel, mely Zrupkó Ferencné és Kispálné Baranyi Aranka, valamint az elkészítésben közreműködők munkájával jött létre, igényes külsővel és tartalommal.

Az ünnepségen minden megjelent tagunknak és vendégünknek örömmel adtunk át a kiadványunkból egy példányt.

Az ünnepség után vacsora következett melyet szépen terített asztal mellett fogyaszthattak el a jelenlévők. Köszönjük a finom vacsorát Bazsó Pálnak, a szépen berendezett termet és a terített asztalt Duruczné Makó Ildikónak, Tóthné Erzsikének és a többi segítőnek.

Vacsora után a megjelentek beszélgetéssel, tánccal töltötték idejüket az éjszakába nyúlóan.

*Joó-Kovács Balázs
Elnök*

Az egyesületünk alapító tagjai a megyei szövetség részéről oklevelet kaptak, melyet Orosz Tibor titkár adott át.

BIZTONSÁGOSABB LESZ!

Reményeim szerint a temető területét sikerül biztonságosabbá tenni a napokban felszerelt 3db térfelügyelő kamerával.

Az Önkormányzat és a Polgárőr Egyesület összefogása révén valósult meg az újabb biztonságot növelő beruházás.

Időszerű a térfelügyelő üzembe helyezése, hiszen halottak napja következik, ilyenkor jelentősen megnő a temetőbe látogatók száma. A polgárőrség által végzett rendszeres ellenőrzést kiegészítve megfelelő lesz a biztonság a temető területén is.

Észrevételeikre, jelzéseikre továbbra is számítunk a polgárőrség **06/70 319 1081 ügyeleti számán**, mely a nap 24 órájában hívható.

Joó-Kovács Balázs

A tűzoltó egyesület életéből

Aktuális:

A fűtési szezon kezdetével szeretném felhívni néhány veszélyforrásra minden fűtőkészülékkel rendelkező háztulajdonos figyelmét, hogy fűtőkészülékét és kéményét ellenőriztesse szakemberrel és a szükséges javítási munkálatokat végeztesse is el vele! Így nagy biztonsággal elkerülhetővé válnak az emberi életet veszélyeztető tragédiák és az esetleges fűtési rendszer meghibásodások is minimálisra csökkenthetőek! Gondosan tartsák tisztán a tűzhelyek környezetét, éghető anyagokat, éghető folyadékot ne tároljanak a tűzhelyek közvetlen közelében, hogy az esetlegesen kipattanó szikra ne tudja meggyújtani azokat. Javasolom a fűtőkészülék helyiségének bejárati ajtaja mellé elhelyezni egy 6 kg tömegű ABC porral oltó tűzoltó készülék beszerzését, amely már néhány ezer forintból beszerezhető és szükség esetén hatékonyan alkalmazható kezdődő tüzek oltására. A másik nagyon fontos tényező a kémények állapotának rendszeres ellenőrzése, karbantartása is. A fűtés megkezdése előtt ellenőrizni kell, hogy a kémény kürtőjébe nem került-e valamilyen idegen anyag (kéménytégla, elpusztult madár teteme, korom, kátránylerakódás, stb.), ami a kémény huzatát károsan befolyásolhatja, kéménytűzet okozhat, esetleges égéstermék visszaáramlást okozva, az ott élőkre életveszélyes lehet.

Tűzesetek:

Szinte heti rendszerességgel kell vonulnunk kisebb-nagyobb tűzesetekhez, amelyek közül kiemelkedett a „Tápiói-tűz”, amely becslések szerint közel 160 hektáron pusztított.

A Tápió területén keletkezett tüzet közel két és fél órással megfeszített munkával sikerült leküzdeni. Az erős Déli szél és az elszáradt és még zöld aljnövényzet égése következtében sűrű füst lepte be a 8 km-re lévő Jászboldogháza települést. A tűz talpon álló kukorica és napraforgótermés veszélyeztetett, amelyet az "utolsó pillanatban" sikerült megvédeni a lángoktól! Berény HÖT 3 szerrel, Nagykáta HÖT 2 szerrel, Tápiógyörgye ÖTE 2 szerrel és Jászboldogháza ÖTE 1 szerrel vett részt az oltásban. Köszönjük a Tápiógyörgye ÖTE tagjainak gyors segítségét! Köszönet a hat boldogházi ÖNKÉNTESNEK is (Kispál Tamás, Papp Gyula, Bajor Zoltán, Pesti János, Dalmadi Ádám és Baranyi Béla) munkájukért!

Az emberek még mindig nem veszik komolyan a tűzgyújtási tilalmat és felelőtlenül szélben, szárazságban meggyújtják a tüzet és tetézve a bajt még őrizzetlenül is hagyják azt, és így felelőtenségükkel okoznak másnak nagy anyagi kárt! Többen jelezték számunkra, hogy miért engedjük, miért hagyjuk, hogy a falut telefüstöljék néhányan. Mivel nem rendelkezünk hatósági jogkörrel, így csak kérni tudunk és tájékoztatni a lakosságot az aktuális rendelkezésekről, esetleges korlátozásokról, tiltásokról. Baj esetén pedig minimalizálni igyekszünk a kárértéket.

Kérem a lakosság megértését, együttműködését abban, hogy a háztartásban keletkezett hulladékot, ha már elégeti a felhívás és tiltás ellenére is, úgy tegye azt, hogy környezetét a legkisebb mértékben terhelje azzal! Lehetőség szerint ne a kora esti, esti órákban tegye, mert az esetek többségében a légáramlat nem viszi ki a füstöt a faluból és beborítja a település házait, sokaknak okozva ezzel bosszúságot. Sokszor fordult ez elő a nyári nagy melegekben, amikor is az emberek kénytelenek voltak a hőségben is zárt ablaknál aludni, mert a füst miatt nem nyithatták ki és nem hűsíthették a hajnali friss levegővel az egyébként felmelegedett házaikat.

Sokszor hagyják őrizzetlenül a meggyújtott tüzet, előfordult a napokban az is, hogy a falu másik végéről látva a feltörő nagy fekete füstoszlopot, elindultunk annak felderítésére, megérkezve láttuk, hogy a tüzet őrzi ugyan, de attól néhány méterre bálázott takarmány volt kazalba rakva, a közelben néhány tíz méterre talponálló kukorica és napraforgó tábla is volt. Itt is csak a szerencsén múlt, hogy nem keletkezett komoly anyagi kárral járó tüzeset. Sokan nem gondol

arra, hogy a tűz, a nagy hőmérséklet különbség által keltett intenzív felszálló légáramlás égő anyagdarabokat ragadhat magával, amit több tíz méterrel odébb leejtve tüzet okozhat ott, ahol azt a legkevésbé kívánta volna a tüzet meggyújtó személy.

Tűz gyújtása estén mindenki gondoskodjon a tűz felügyeletéről- ne hagyja azt őrizzetlenül. Készítsen legalább egy vödörnyi vagy locsolókupányi vizet a tűz közelébe, legyen kéznél egy lapát is, amellyel szükség esetén földdel fedheti be az égő anyagot.

*Baranyi Béla
parancsnok*

A Faluvédő és Szépítő Egyesület képes hírei

GYÓGYSZERTÁR

A Faluvédő és Szépítő Egyesület egyik legfőbb célja ebben az évben, a Gyógyszertár környezetének felújítása, korszerűsítése.

Októberben elkezdődött a munka, a parkosítás, a térköv lerakás, az akadálymentesítés, az utóbbi az Önkormányzat segítségével valósul meg. Az akadálymentesítés lehetővé teszi a község minden lakosa számára, hogy nehézség nélkül jusson be a Gyógyszertárba és válthassa ki a gyógyszerét.

Parkosítunk, virágágyások kialakításával, szobor és padok kihelyezésével szeretnénk szebbé, barátságosabbá, tenni a környezetet.

A munka elvégzésével Darók Sándor helyi vállalkozót bíztuk meg.

Kérjük a Tisztelt lakosság türelmét és megértését a munkálatok alatt felmerülő kellemetlenségek miatt.

BOCSKAI UTCA

Kigazoltuk a környékét és befestettük a Bocskai utcai fakorlátot

BUSZMEGÁLLÓ

Virágágyást alakítottunk ki a Sportpályánál lévő buszmegálló körül. A téglát az önkormányzat biztosította.

ZRÍNYI utca

Szép, rendezett a Zrínyi utca, most már teljes hosszában. Az Önkormányzat munkásai megtisztították a vadhajtástól, bozótostól, az utca végén lévő már régóta megüresedett ház környékét.

SPORTPÁLYA

A Sportpályán befestettük a nemrég felújított öltöző melletti hulladékgyűjtőt.

Szétszórt szalmabálák

AMIRE NEM VAGYUNK BÜSZKÉK

Szücs Gergelyné
Faluvédő és Szépítő Egyesület elnöke

Napsugaras ősz a Nyugdíjasoknál

♦ Igazán kánikulai melegben került megrendezésre az elszármazottak találkozója augusztus végén. Eztán tagjaink már csak a **bogácsi készülődésre** hangoltak, bizva, hogy még ekkor is tartani fog a vénasszonyok nyara. A négynapos kikapcsolódás igazán jóra sikeredett. 28 fővel indultunk a kirándulásnak, gyönyörű időben érkeztünk meg, és ez végig ki is tartott. Volt alkalom minden nap, fürdőzésre, kirándulásra, esténként a közös vacsorák eltöltésére, utána nótázásra, kártyázásra, és nagy- nagy beszélgetésekre. A négy nap gyorsan eltelt, hazainduláskor mindnyájunkban az fogalmazódott meg, hogy reméljük, hogy jövőre is el tudunk még jutni.

♦ Alighogy hazaértünk már a **jánoshidai szüreti mulatságra** kellett készülni. 15 fővel ott is képviseltük az egyesületet. Nagyon jól megszervezett rendezvényt sikerült most is megszervezni a Jánoshidaiaknak. A házigazdán kívül négy község (Alattyán, Jászalsószentgyörgy, Jászfákóhalma és Jászboldogháza) vett részt a szüreti bálon.

♦ Itthon pedig az ezt követő vasárnap **Idősek Világnapjának 20. évfordulója** alkalmából került sor egy ebéddel egybekötött műsoros ünnepség megtartására. A rendezvényen részt vett vendégként és vendéglátóként Veliczkyne Koncsik Ilona is, az Elszármazottak Baráti Társaságának vezetője. A helyi önkormányzatot Joó-Kovács Balázs alpolgármester képviselte. Megtisztelte rendezvényünket dr. Fehérváry Mária jegyző és Nagy Albert Jászkapitány is. Az Árvalányhaj meglepetése egy kis műsor volt az idősek részére, mivel az Elszármazottak Találkozóján akadályoztatva voltak az erdélyi fellépésük miatt.

Nyugdíjasaink nagyon örültek a megemlékezésnek. Igaz, hogy az Idősek Világnapja már a 20. évfordulóját érte meg, de nálunk még eddig nem került sor ilyen irányú ünnepségre. Sajnos ezzel a rendezvénnyel át is léptünk az esztendő utolsó negyedévébe. Megint eltelik egy év, és már mindjárt itt a karácsony. Egyesületen belül már csak ezen ünnepkör keretében kerül sor a szokásos „Gyertyagyújtásra”, december 18-án.

Orczi Imréné

Csillagvirág kórus

Ismét nagyközönség előtt lépett fel, a Jászboldogházán 2011. márciusában megalakult, 18 főből álló, felnőtt amatőr kórus. A 2011. augusztus 27-i Boldogházáról Elszármazottak Baráti Társasága és az Ezüstkor Nyugdíjasok és Magányosok Egyesülete (közel 200 fős) találkozóját követően, október 08-án, Jászberényben léptünk színpadra, a *DM Ifjúsági Házban, az Olajág - JÁSZ Mozgássérültek Közhasznú Egyesületének* sportnappal egybekötött találkozóján. Az esélyegyenlőség jegyében lebonyolított napot, az Egyesület Elnöke *Somogyiné Lajkó Piroska* nagyszerű szer-

vezéssel és sok munkával valósította meg társaival együtt.

Eddig énekkarunk csak Jászboldogházán énekelt. **Ez volt az első vidéki fellépésünk, melyet a hálás közönség vastappsal jutalmazott.**

Köszönjük Muhariné Szőke Bernadettnek, hogy felkészítette a kórust, és köszönjük Erős Zoltánné Irénkének, hogy tangóharmonika kísérettel még sikeresebbé tette fellépéseinket.

SZ. M. kórustag

Jászföld Hagyományörző Egyesület a Jászságot képviselte Erdélyben - Útinapló -

2011. augusztus 26-át írunk, este 9 óra van. Nemsokára indulunk a határon túli magyarjainkhoz. Izgalmasnak ígérkezik az a pár nap, melyet kint töltök el 72 egyesületi társammal együtt. 21.50-kor teljessé válik a buszra felszállók száma Szentgyörgyön, és irány a határ, úticélunk Szentábrahám 550 km. Szolnok és Karcag még ébren talál, de utána már a határig alszom. Az izgalmak ott máris elkezdődnek, mert együnk okmányával nincs minden rendben, de megértő román határőrökre találunk, és folytathatjuk további, nem éppen rövid utunkat.

Néha-néha kinyitom a szemem, észlelem a sötétben az alattunk kanyargó utat, a felettünk ragyogó csillagokat. A Királyhágón át vezető úton a Göncölszekér csillagai egy pillanatra velem vannak egy vonalban, mely hihetetlen érzés. A pirkadat fázósan, de teljesen ébren talál.

Kora reggel érkezünk a hargita-megyei Székelykeresztúrra, szálláshelyünkre, ahol a Római Katolikus Plébánia vendégházát foglalja el lelkes csapatunk. Szépen rendben tartott épület és park fogad bennünket, ahonnan pont akkor távozik egy másik magyar busz.

Később csapatunk összeszedve magát, felkerekedett, hogy eljusson Szentábrahámra. Ugyanis e kistelepülés kedves falunapi meghívásának tett eleget az egyesület, amikor belevágott az erdélyi útba. Már a község szélén díszes székelykapu jelzi, hogy merre jár az utazó. E 825 főt számláló település apraja-nagyja kíváncsian néz ránk, mi is érdeklődve nézünk körül. Szívvel, minden ígényt kielégítő vendéglátásban részesültünk. A település vezetőivel (polgármesterük épp kórházban lábadozott) való találkozást követően a csoport többsége részt vett a szentmisén a temp-

lomban, ahol a gyönyörű orgona, a fakazettás mennyezet, az ékesszóló magyar beszéd, a hatalmas magyar nemzeti zászló mindenki tetszését elnyerte. A mise kezdetekor Tamásiné Marika néni és elnökünk, Pesti Robi jászsági fonott kalácsot adott át a Tisztelendő Úrnak, aki elérzékenyülve fogadta jelképes ajándékunkat.

A misét követően visszatértünk a falunap helyszínére, ahol felkészültünk a főzőversenyre, megkóstoltuk a magyar-román söröket, meghallgattuk a citerások műsorát, majd kiki szabad programon vehetett részt. Ennek során többen felfedezték a faluszéli kis folyót, a hidat, a gyönyörű tájat. A barátságos helyekkel, kedves magyar barátainkkal sokrétű beszélgetésekbe folytunk bele, jobban megismertük az ő kis egyszerű életüket, mindennapjaikat. A délután folyamán felléptek a boldogházi Arvalányhaj népitánc-csoport táncoslábú fiataljai. Az előadásuk előtt szinte üres volt a nézőtér, azonban közben egyre többen jelentek meg és a végén már a község összes lakója a táncosainkat ünnepelte. Lehetett látni, hogy a fiatalos lendület, a táncok átélése meghozta az eredményét, mert rendkívül nagyszerű előadás volt. Színvonalas produkciójuk méltóképpen képviselte a jászságot.

Ketten is részt vettek közülünk a pingpong versenyen, ahonnan Gál Zoli által a III. helyezést hozhattuk el. A főzőversenyt pedig megnyerte nekünk Terjéki Józsi bácsi. Az esti bulit a részünkről Kajos Kálmán bácsi jászsági mulatós előadása, és a vele közös örömeleklés zárta. Révészné Ica néni kezdeményezésére együtt énekeltük el a helyiekkel az össze-

Tamásiné Marika néni és elnökünk, Pesti Róbert jázsági fonott kalácsot adott át a Tisztelendő Úrnak

tartozásunk jelképes d a l á t , h o g y „szeressük egymást gyerekek”. Ezt fel-emelő érzés volt átél-ni, elénekelni mind-annyiunk számára.

Túl korán jött el a vasárnap reggel, de kelni kellett, mert mentünk felfedezni a magyarok lakta vidéket. Ennek során elju-tottunk Farkaslakára, Tamási Áron kopjafás síremlékéhez és egy kisebb piacra; körbe-jártuk párommal – a megengedett pihenő, 20 perc alatt – Szovátán a Medve-tavat, és lejutottunk a

parajdi Sóbányába is, ahol már hosszabb időt is eltölthettünk. E bányába külön autóbuszok viszik le a látogatókat „Jó szerencsét” feliratú bejáraton át, és jól fel is kell öltözni, mert 12 foknál nincs melegebb, a kölcsön kapott farmerkabát jó szolgálatot tett nekem is. A több, mint 200 lépcső megmá-szása után hihetetlen világ tárul elénk. Mintha márványon lépkedne az ember fia-lánya, a tiszta levegőről nem is beszélve. Ki van ott építve minden, amire egy egész napos lenti léthez szükség lehet: hatalmas játszótér, hintaágyak sora, pingpongasztalok, lehet tollasozni, kerékpározni, enni-inni, sőt még működő temploma is van a bányának. Szerintem a kisfiamat nem is lehetett volna sírás nélkül felhozni a felszínre, és ugyancsak buszok vittek vissza a kijáráshoz. Hazafelé még megáll-tunk Korondon, ahol az egész község egy nagy kirakodó vásár. A helyi kerámiások mestermű-vei, pult alól előkerülő házi pálinkák, fából készült ajándéktárgyak sokasága várja a vevőket. Késő délután vendéglátóink nagyon finom bab-gulyással várták az éhes társaságot, majd újabb buli vette kezdetét, melyen fellépett Reni (egy székely tinisztár), Balázs Pali, a Nóta tv-ből ismert Cairo, majd Kókény Attila, aki egy bal-eset miatt elég sokat késett, így többen visszamentünk a szál-lásra az előadás vége előtt már. Akik bírták a gyűrődést, na-gyon szép tűzijátékban gyönyörködhetek.

Hétfő hajnalban nem tudtam túl sokáig aludni, ezért a reggeli

előtt elmentem fényképezőgéppel a kezemben felfedezni a közvetlen környezetünket, melynek során Turul-szobor, szá-mos régi épület és székelykapu került lencsevégre. A szállá-sunkon beszélgettem vendéglátónkkal, a helyi katolikus plé-bános Úrral, aki egy nagyon kedves, csupaszív ember.

Hazautunk során útba ejtettük még a festő szépségű, ódon kis utcákkal övezett Segesvárt, ahol órákon át tudtam volna még nézelődni, andalogni. Ezt követő állomásunk Kolozsvár volt, ahol ebédre és egy kis nézelődésre álltunk meg. Ezt az időt én ismét fotózásra használtam fel, hisz olyan épületeket láthattam, melyek a magyar történelem és kultúra részét képezték egykoron, de ma már kevés bennük a magyar szó. A Ki-rályhágót most napsütésben láthattuk, a táj cso-dálatos panorámát tárt elénk. Élményekkel gaz-dagon léptük át a kora esti órákban az áltándi határátkelőhelyet, hogy késő este már saját ágyunkban hajthassuk pihenőre megfáradt tagja-inkat.

Turul-szobor

Köszönöm társaim és magam nevében a szervezőknek ezt a gyönyörű utat! Remélem lesz ismétlés.

Vargáné Tóth Ilona
Jánoshida

PORTRÉK A CIVIL SZERVEZETEKBŐL

Üveges Lenke—BOLDOGBT

*„Ez a Föld a hazám, itt élt az anyám.
Itt tanított nótaszóra drága jó apám*

Üveges Lenke vagyok, 1928-ban születtem Boldogházán, az 58. - a mai Rákóczi u. 2. - szám alatti házban, az **Üveges kocsmá** épületében. Édesapám **Üveges Sándor** eredeti foglalkozása asztalos volt, az 1929-ben épült boldogházi templom famunkái az ő keze nyomát őrzik. Édesanyám **Kovács Julianna**, az ő családjában a kereskedő foglalkozás öröklődött, hiszen nagyszüleimnek is fűszerüzlete és kocsmája volt. Így én tulajdonképpen harmadik generációs kereskedő lettem. Hárman voltunk testvérek, nővérem Aranka, 19 éves korában itt hagyott bennünket. Öcsém Ottó Lajos a műszaki egyetem közlekedésmérnöki karán szerzett diplomát, Budapesten él családjával.

Jászberényben jártam óvodába egy idős rokontól. A négy elemet Boldogházán végeztem, Vénusz Mária és Vitárius Endre tanított. A négy polgárit Jászberényben az Irgalmas rendi Nővérek zárdájában végeztem el. Kedvenc tárgyam a földrajz és történelem volt. Szívesen tanultam a verseket, ezek közül sokra még ma is jól emlékszem. A füzeteim külalakjára sokat adtam, nagyon szerettem rajzolni, minden kezembe kerülő újság szélét

rajzokkal díszíttem. Vonattal jártam Jászberénybe, s a háborús években volt, hogy nem indult személyvonat, ilyenkor a tehervonat fékezőfülkéjében utaztunk. Ha pedig tehervonat sem volt, akkor gyalog indultunk haza, jó három óra alatt itthon voltunk.

Tanítónőnek készültem, s felvételt nyertem a kőszegi Domonkos rendi nővérek intézetébe. Az első évet elvégeztem, de akkor jött a háború, egy évet kihagytam, s a következő évet már Jászberényben a Tanítóképzőben végeztem el, ahová ekkor már nőket is felvettek. Jólesett a régi osztálytársakkal találkozni, így Márton Évával, akivel még óvodába is együtt jártunk.

Sajnos az otthoni körülmények nagyon szomorúan alakultak: 1945-ben nővérem és édesapám négy hónappal eltéréssel elhagyott bennünket. Hárman maradtunk édesanyámmal, öcsémmel (aki még tanult), ránk hárult az üzlet és a vendéglő minden gondja. A tanulást abba kellett hagynom, s kisegítő családtagként kezdtem dolgozni az üzletben. Ez a munka nem volt számomra ismeretlen, hiszen kicsi korunk óta természetes volt, hogy besegítettünk az üzletben vagy a vendéglőben a kiszolgálásban. Persze nem ez volt az álom, s nem gondoltam, hogy ez a munka, a kereskedés kíséri végig az életem. Akkor azonban ezt kellett tennem, úgy éreztem, kötelességem a család érdekében vállalni. S bár a vendéglő mellett is sok-sok rajz

született, s gyakran álmodoztam egy másik világról, tisztában voltam a realitásokkal.

Igen mozgalmas élet volt akkoriban nálunk, hiszen a faluban **„minden út hozzánk vezetett”**. Sok volt a vendég az üzletben, a táncteremben pedig minden télen tánciskolát szerveztek. Jeles alkalmakkor nagy bálók voltak, emlékszem a farsangi, húsvéti, szüreti, Katalin napi és szilveszteri bálók hangulatára. Az év legforgalmasabb napja a búcsú volt, amikor mi is kirakodtunk az italméréssel, s este nagy bál zárta a napot. Nagyon szerettem táncolni, s ha a forgalom engedte, a kötényt letéve szívesen táncoltam az ismerős fiúkkal.

A boldogházi emberekkel, a hozzánk járó vendégekkel mindig jó volt a kapcsolatunk, kölcsönösen tiszteletben tartottuk egymást. A zárórát mindenki betartotta, s bár nagyon fiatalon kerültem a vendéglőbe, sosem volt konfliktus még azokkal sem, akik néha kicsit többet fogyasztottak a kellesténél.

Magánéletem szinte nem is volt, volt amikor hajnaltól késő estig dolgoztam. 5-kor nyitottunk, s este 10-kor volt a záróra. Amikor a hétfő már szabadnap lett, Szolnokra utaztam rendszeresen. Színházbérletem volt, s ez jelentette a kikapcsolódást, nagyszerű előadásokat láthattam az ORI rendezésében, kiváló budapesti vendégszíné-

szekkel. Nagyon szerettem olvasni is, de mivel időm nem nagyon volt erre, előfordult, hogy ha kevesebb volt a vendég, a pult mellett olvastam ki egy-egy könyvet. A rajzkészségem plakátok rajzolására használtam, igen sok plakátot, meghívót rajzoltam, de az igazi örömet a ruhák, cipők, frizurák tervezése, rajzolása jelentette. Ha módomban lett volna, talán a divattervezés terén próbálkoztam volna, így csak képzeletben születtek a modellek. Nagyon szerettem a zenét, mindig szólt a rádió. Ebédidőben bezártunk, s ilyenkor hangosan énekeltem a rádióval az ismerős dalokat. Volt, amikor kintől meg is tapsoltak. Néha fölléptem a színjátszó kör előadásain, de a munka mellett erre nem nagyon volt idő.

1950 augusztusában másként alakult az életünk, a szövetkezet vezetőségének „kérésére” mi is beléptünk a szövetkezetbe. Három napig sírtam ekkor, hiszen nem tudtam, mi lesz a sorsunk, el kell-e hagyni a házat ahol születtem, amely az otthonunk volt. Megkönnyebbülést jelentett, hogy augusztus 20-án már a szövetkezet alkalmazottja voltam, mint italbolt vezető. Az épületet 1952-ben államosították, a fűszerboltot ekkor be kellett zárni. A lakóházunkat 1958-ban méltányossági alapon visszakaptuk. A tánctermet a MOKÉP használta, ez volt a község mozija, s bérleti díjat fizetett érte. Toldi Filmszínház volt a neve. Végül is szerencsésnek mondhattuk magunkat, hiszen ebben az időben ritkaságnak számított, hogy a tu-

lajdonos megmaradhatott az államosított ingatlanban, ráadásul vezetőként. Az 50-es évek végén nőtt a forgalom, egy személy már kevés volt ennek ellátásra, ezért két műszakban dolgoztunk.

1961-ben átalakították a vendéglőt, 3. osztályú cukrászda lett, kávé, süteményt, hideg konyhai ételeket is forgalmaztunk. Nagyobb lett a választék, s üzletvezetőként nekem is nagyobb felelősséget jelentett. 1962 után a vasút átépítéséhez sok katona érkezett községünkbe, jelentősen nőtt a forgalmunk. A „cégtáblánk” többször is változott, ebben az időben **Büféfalatozó** volt a nevünk.

Az államosítást követően - bár visszakaptuk a házunkat – nem éreztük biztonságban magunkat, nem tudtuk, mit hozhat a jövő. Ezért próbáltunk megoldást keresni, s ekkor merült fel a gondolat, hogy eladjuk a házat és Budapestre költözünk édesanyámmal. Az öcsém ekkor már régóta ott élt a családjával. 1964-ben Zuglóban vetünk házat, vidéki hangulatú szép környezetben, a városközpont közelében, és édesanyámmal ide költöztünk. 1967 január végéig még visszajártam Boldogházára dolgozni. Ezután először a VII. kerületi, majd a Belvárosi Közértben helyezkedtem el, s itt ismertem meg későbbi férjemet, Bohács Jánost, akivel 1967 májusában házasodtunk össze. Sajnos ugyanebben az évben édesanyám meghalt. A budatétényi közigazgatási technikum levelező tagozatának három osztályát elvégez-

tem, de édesanyám halála nagyon megviselt, így abbahagytam a tanulást.

Hamarosan a férjemmel egy munkahelyre kerültem. A Wesselényi utca igen forgalmas üzletében tíz évig dolgoztunk együtt, az ő nyugdíjazásáig. Az üzletet csupán egy ház választotta el a Nemzeti Színháztól, így sok élővalbéli színészt láthattunk, többen az üzletünkben vásároltak közülük. A férjem nyugdíjba vonulása után a boltkönyvelésre kerültem, ahol 9 évig dolgoztam, a nyugdíjazásom után még öt évig maradtam itt.

A nyugdíjas évek alatt vált hobbymá a Barbie babák gyűjtése és számukra babaruha varrása. Eleinte a családban lévő gyermekek számára készítettem, aztán pedig a magam kedvére. A korábban megálmodott fazonokat, modelleket ekkor valósíthattam meg. A babák és ruháik egyre szaporodtak, ma már több mint száz baba tartozik a gyűjteménybe.

Férjem hosszú betegeskedés után 1994-ben halt meg. A kertés házban már egyre nehezebb lett az élet, s én is három operáción voltam túl. Ekkor kezdték építeni Zuglóban az Arany Alkony idősok otthonát, ahová 2005-ben beköltöztem, s itt valóban otthonra találtam. Kétszobás apartmanban élek, igen szép környezetben, s jól érzem magam, Sok új ismeretség született, s van időm a varrogásra, versek, történelmi tárgyú könyvek olvasására.

Ha visszagondolok az életemre, bizony nem volt könnyű, mindig nagyon sokat dolgoztunk. A boldogházi Úveges kocsmá volt sok vidám, de sok szívszorító történet színhelye is. Néha úgy gondolom, talán másként is alakulhatott volna az életem, de bizonyára nem véletlenül történt így. Szerencsére minden szépre fogékony maradtam, ma is örömet jelent egy-egy szép táj – ma már csak a tv-ben, a szép ruhák, műalkotások, versek, dalok.

Mindig nagy örömmel hallok egyre szépülő szülőfaluimról, a civil szervezetek lelkes munkájáról. Bár több mint negyven éve élek Pesten, álmaimban a történetek mindig Boldogházán játszódnak. S ha majd végleg el kell köszönnöm, azt szeretném, ha szeretett szülőfalum kicsiny templomának harangja kísérné a hosszú útra. Ahogyan a nóta mondja: „*giling-galang – te ringass egykor el*”.

„Az emlékezéshez nem emlék, hanem szeretet kell, s akit szeretünk, azt nem feledjük el.”

Shakespeare

Beszélgetés Kovács Istvánné Szabó Gizella tanárnővel

Kovács Istvánné Szabó Gizella tanárnő pályája során többek között a boldogházi iskolában is tanított egy rövid ideig.

Engem ugyan nem tanított, de a találkozásunk olyan volt, mintha már régről ismertük volna egymást, és ő is tanárom lett volna. Beszélgetésünk közvetlen, szívélyes és barátságos volt.

Miután eddig nem ismertem Öt, engem minden érdekelt amit elmondott magáról, gyerekekről, tanár társairól.

Arra kértem, meséljen a tanári pályájáról, hol tanított, milyen körülmények között, ami szép és kedves volt számára.

Jászberényben születtem, és itt élek azóta is.

Amikor az iskolákat kezdték államosítani akkor kezdtem az első osztályt, és a negyedik után a mostani Lehel Vezér Gimnáziumba felvételiztem, ahova akkor már a lányokat is felvették. Oda jártam elsőbe, másodikba, ami most az ötödik és hatodik osztálynak felel meg. Nagyon sokan jártunk akkor oda, és az volt a szokás, hogy nem csak a tanárokat magáztuk, hanem egymást is magáznunk kellett. Annyira vigyáztak ránk lányokra, hogy a szünetben külön kellett vonulni a fiúktól. Az igazgató felesége vigyázott ránk, ő volt az örünk, és még szünetben is kérérdzkedni kellett a WC-re.

Majd két év után a Központi iskolába (ma Nagyboldogasszony Katolikus Általános Iskola) mentem a hetedik és nyolcadik osztályba.

Az általános iskola befejezése után ismét a Lehel Vezér Gimnáziumba felvételiztem, de miután „X”-es (kulák) voltam, nem vettek fel. Majd okt. 1-jén mégis felvettek, és egy évfolyamot jártam oda. A bátyám a Tanítóképzőben dolgozott, és átmentem oda különböző vizsgával, és a második évfolyamban folytattam a gimnáziumot. Ott érettségiztem 1953-ban.

Miután tanító akartam lenni, gyakorló évre elküldtek egy évig a rákócziújfalui iskolába tanítani. Azt sem mondták, mit kell csinálni, mély víz volt. Közben sportol-

tam, tornáztam, versenyekre jártam, majd képesítő vizsgát tettem, és később testnevelő tanítói oklevelet kaptam.

1954-ben férjhez mentem, és ebben az évben kerültem a jászboldogházi iskolába mint ifjú fiatal tanító. Nagyon szerettem oda járni, mert rögtön befogadtak, segítettek a tanító kollégák, csapatmunka volt. Menyhátrné Marika néni szívesen, nagy odaadással segített, szeretettel gondolkodott rá. 1954-1956 tanévben tanítottam ott, délelőtt, délután, sőt kommunista szombatokon is volt tanítás. Mivel nagyon fárasztó volt a mindennapos kijárás, kértem, hogy kerüljek be Jászberénybe. 1957 jan. 1-jén kezdtem a Bercsényi iskola Vásártéri részlegében tanítani a 3-4 osztályt. Emlékszem, vizsgázni kellett a gyerekekkel, és nagy sikert arattunk, mert mintegy szindarab, olyan volt a vizsga.

1958-ban megszületett Ági lányom. Majd 1962-ben a tanítás mellett jelentkeztem a Tanítóképző Főiskolára testnevelés szakra, és a gyakorlati ismereteket a szegedi főiskolán két évig tanultam. Közben Budapesten történelem szakra is beiratkoztam, és 1965-ben testnevelés történelem szakos képesítést szereztem.

1966-ban megszületett Péter fiam. Az év őszén visszamentem a Bercsényi iskolába szakos tanárnak felső tagozatba, ahol osztályfőnök is lettem A saját osztályomnak kis óraszámban történelmet is tanítottam.

1974-ben a Tanítóképző Gyakorló általános iskolájába kerültem, mint testnevelő tanár ismét alsó tagozatba. Furcsa volt ismét kicsikkel foglalkozni, de előnye volt, hogy a lakáshoz, ahol laktam, közel volt, mert abban az időben már a szüleim is idősek voltak, és így több időt tudtam velük tölteni. Itt dolgoztam, míg nyugdíjba nem mentem.

Kértem a családról röviden mondjon pár dolgot, és mivel foglalja le magát.

A lányom Nyíregyházán középiskolai tanár, most neveztek ki igazgatónak, aminek nagyon örülök, nyilván ezzel több az elfoglaltsága, de szereti a szakmáját úgy, mint én.

A fiam Jászberényben él, fogtechnikusként dolgozik. Két unokám van, egy fiú és egy lány. A férjem négy évvel ezelőtt itt hagyott végleg.

Nagyon sokat megyek kirándulni egy helyi nyugdíjas szervezettel, amit szintén egy nyugdíjas pedagógus koordinál.

Sokszor járok az uszodába úszni, télen szaunázni, bárátnővel összejövünk.

Nem unatkozom.

Nagyon szépen köszönöm a beszélgetést, további jó egészséget kívánok, és várjuk szeretettel jászboldogházi rendezvényeinken.

Jászberény, 2011. október 12.

Turócziné Sárközi Sarolta

80 ÉVES LETTEM!

Ha úgy veszem, akkor hosszú idő, de ha végig gondolom, gyorsan eltelt. 1931. október 2-án születtem. Volt három bátyám és van egy húgom. Küzdelmes gyermekkor volt a miénk. Szüleim 1930-ban építettek egy tanyaházat. Már kisgyermekkoromban állatokat őriztem. Az elemi iskolába kb. 5 km-re kellett járni gyalog. Az 1940-1941-es árvízről összedől a házunk, amit újra kellett építeni. Attól kezdve még nehezebben éltünk. Jött a háború, árvíz együtt. Nem tudtunk iskolába járni. Dolgozni kellett, nap-számba jártunk, állatokat őriztünk. Olyan ruhába kellett járni, amit a nagyobb testvéreim kintettek.

De felnőttem, 1951. november 2-án bevonultam katonának. Fél év elteltével jöhettek haza eltávozásra. Két év után szereltem le, 1953. október hó végén. Családi gazdaságban dolgoztunk. A bátyám 1953-ban megnősült. A húgom 1954-ben férjhez ment.

Én magam 1955-ben nősültem. A rokonságnak nem éppen tetsző párt találtam magamnak. Leszerelésemről, 1953-tól 1956. augusztus 31-ig, az első fiam megszületéséig gyermektelen adót kellett fizetnem. Állásom nem volt. Házasságunkból 3 gyermek született, 1956-ban fiú, 1957-ben lány, 1965-ben fiú. Tanyán laktunk 1962-ig. Villany, víz nem volt. Tüzelőnk mezőgazdasági hulladék volt. Egy tehénből és néhány hold bérelt földből éltünk, ha egyáltalán maradt valami a beadás után. A földbérlet lejárt 1958-ban. Ezért munkahely után kellett nézni, ami akkor is nagyon nehéz volt. Sikertült 1959. februárjában a vasúthoz pályamunkásnak elhelyezkedni. Attól kezdve már könnyebb volt az életünk. Télen dolgoztam, de nyáron kényszerszabadságra kellett menni.

Akkor mezőgazdasági munkával kellett pótolni a jövedelmet. Cséplőgéphez szerződtem 6-8 hétre. Később a vasútnál váltókezelői vizsgát tettem. A gyerekek iskolába kezdtek járni. Több lett a kiadásunk. Azért Rákos állomásra mentem kocsirendezőnek, mert ott több volt a fizetés. Újszászról Rákosra ingáztam. Egyre nehezebb lett a tanyai élet. mert a TSz-nek útban voltunk, mert mi nem voltunk TSZ-tagok.

Elkezdtünk építkezni 1970-ben. Megint nehéz volt az életünk, a gyerekek iskolázása, és az OTP-ét fizetni egy fizetésből. A két nagy gyerek 1974-ben, a másik 1976-ban érettségizett. A lányunk 1977-ben férjhez ment. A nagyfiunk 1980-ban nősült. Azon alig lettünk túl, 1982. április 9-én üzemi baleset ért, a ballábam elveszítettem. A legkisebb fiunk akkor már gimnazista volt. Onnan a Műszaki Egyetemre ment. Közben megnősült 1988-ban. Utána 1989-ben építeni kezdett. Én a baleset után fizikai erőmön túl ténykedtem a családban. A 1999-2000-es árvíz elöntötte az udvarunkat, az állatainkat kiöntötte a víz az ólaktól. Akkor elhatároztuk, hogy elköltözzünk Újszászról. Jászboldogházán találtunk egy lakhatatlan, üres házat. Egy év telt el, mire lakhatóvá tettük, és be tudtunk költözni. Azóta évről évre szépítettük. Most már jól érezzük itt magunkat. Jó szomszédok vannak.

Hosszú küzdelmes élet volt az eddigi. de elégedett vagyok. Van három szép, okos gyermekünk. Hét kisebb-nagyobb csodálatos unokánk és három mesebeli dédunokánk. Mindenkéért köszönet a feleségemnek, aki mindig a javunkat segíti.

Szórád Béla
Tompá Mihály u.

ÚJRAINDUL A LEGENDÁS ALURADIÁTORGYÁR!

Az immáron több mint 40 éves, legendás alumíniumradiátor gyárban a gyártás újra beindult Jászboldogházán. Az Alurad nemcsak egy márkanév, hanem a régió egyik legnagyobb munkaadója, és termékei minden szempontból versenyképesek a konkurens importtal összehasonlítva.

Sokan ismerik és kedvelik, sőt kifejezetten keresik a hazai termékeket azok kedvező ára, jó minősége és a munkahelyteremtésén keresztül kiemelt hasznosságuk miatt. Az Alurad márkanév mindhárom jó tulajdonságot megtestesíti immáron több mint 40 éve. Az ALURAD a Lehel Hűtőgépgyár Radiátor Gyáregységeként 1970-ben alakult alumínium radiátorok gyártására a házigyári lakásépítési programhoz kapcsolódóan.

A Radal típusú radiátor volt az első, nagy mennyiségben gyártott és értékesített radiátor, amelyből Magyarországon kb. 20 millió fűtőfelület m²-t építettek be. Emellett jelentős mennyiség került exportra is. Az 1990-es évek elején a Radal Panel követte, majd az Electrolux Panel új design változat, illetve a jelentősen megnövelt fűtőtéljesítményű, új konstrukciójú Electrolux Viking modell. A gyár az 1970-es alapítása óta alumínium alapanyagú, meleg- és forró vizes fűtési rendszerekhez használatos radiátorokat

gyártott, és gyárt ma is. A Radiátor Invest Kft. 2011. augusztus 1-től ugyanis átvette az ALURAD korábbi tevékenységeit (gyártás, forgalmazás).

Jelenleg a radiátorok ALURAD Panel és ALURAD Viking néven kerülnek mind bel-, mind külföldön forgalomba. Papp Ilona, a Radiátor Invest Kft. kereskedelmi vezetője a következőképpen látja a jelenlegi piaci helyzetet: „Radiátorainkra a jelenlegi gazdasági helyzetben nagyobb

szükség van, mint valaha. Termékeink legnagyobb előnye, hogy a hagyományos társasházakban (panel) a fűtési rendszer átalakítása nélkül, alacsony összköltséggel lecserélhető az ott levő régi radiátor egy modern, korszerű Alurad radiátorra. Az alumínium alapanyag biztosítja a jó fűtési tulajdonságokat és a tartósságot. Árunk pedig igencsak versenyképesek az importált radiátorokkal szemben. Mindezek mellett a cég Jászboldogháza második legnagyobb munkaadója, tehát a térségben a szerepe és a felelőssége is nagy.”

A cég tervei között nemcsak a növekedés, de a portfólió bővítése is szerepel, hamarosan a radiátorok mellett a kerti bútor és a napkollektor gyártás is be fog indulni, persze a cég hagyományainak megfelelően kizárólag alumíniumból.

Radiátor Invest Kft.

Cím: 5144 Jászboldogháza,

Rákóczi Ferenc utca 24.

Email: stemlerb@alurad.hu

Web: www.alurad.hu

Kirándultunk

Már napokkal a kijelölt nap előtt azt kérdezték a gyerekek, hogy mennyit kell még aludni a kirándulás előtt? Mi felnőttek azért izgultunk egész héten, hogy a jó idő kitartson. Szerencsénk volt. Ragyogó szép idő volt már kora reggel. Vidám gyereksereg gyülekezett a vasútállomáson.

A konyhás nénik is korán keltek, azért, hogy elkészítsék a finom útravalót a hot dogot és a rántott húst. A szülők kihozták, és segítettek felrakni a vonatra.

Így felszerelve indultunk Szolnokra a NEFAG ZRT. vadas parkjába és játszótérre.

Szolnokon Tóth Ákos anyukája gondoskodott a csomagok szállításáról és meglepetésünkre a busztól a vadas parkba a mi szállításunkról is. Köszönjük.

Már várt bennünket Gabi néni, aki a nap folyamán kalauzolt bennünket.

A jóízűen elfogyasztott tízórai után elindultunk az erdőbe, felfedező útra.

Az erdő avarját felkavarva találtunk rózsabogarat, „elvermelt” gubacsdarazsat, fák közé szőtt pókhálót stb. Az erdei „séta” után az állatokat néztünk meg.

Jocót, a lámát a gyerekek almahéjjal etették. Nagy sikere volt az állatsimogatásnak, és a tengeri malacoknak is. Legjobban azonban a vadászgörény kötötte le a gyerekek figyelmét.

Ezek után, meglepetésként előállt a lovas fogat, és sétakocsikázni indultunk. A kocsikázás, majd az ebéd alatt egy kicsit pihentünk. A gyerekek már tükön ültek, hogy mikor megyünk a játszótérre. Végre ott voltunk. Meg se látszott rajtuk a strapás délelőtt, úgy vették birtokba a terepet. Hamar eltelt az idő, indulni kellett haza.

Visszafelé az úton –főleg a kisebbeken- jelentkeztek a fáradtság jelei. A vonaton azonban ismét felélénkült a csapat.

A szülők nagy szeretettel ölelték magukhoz az állomáson fáradt csemetéjüket.

Élménydús volt ez a nap, amit az is bizonyít, hogy milyen szép, változatos rajzok készültek másnap az óvodában.

Szádvári Istvánné

Almaszüreten a Maci csoport

Az egyik szép napsütéses szeptemberi délelőtt elsétáltunk Rózsika óvó nénihez.

Előző napokban sok szó esett az ősszel érő gyümölcsökről, termésekről. Arról, hogy mennyire egészségesek, hogyan fogyaszthatók, milyen a színük, ízük, hogyan tárolhatók és még sok minden másról beszélgettünk, megnéztük a belsejüket, és meg is ízleltük őket.

Rózsika óvó néni kertjében szüretelésre várt egy” mosolygós” almafa és egy „vidám” körtefa. „Alacsony természetű” miatt gyermekeink balesetveszély nélkül munkálkodhattak rajtuk. Mindenki dolgozott serényen, egymás után másztak fel a létrán, hogy elérjék az „incselkedő” gyümölcsöket. A bátrabbak még a fára is felmászhattak. A nagy diófa alól is összeszedtük a már lepotyogott érett diót. A szüret befejezése után vidáman futkároztak, birtokba vették az udvart, a fára szerelt kötélmászókat.

Rózsika óvó néni a dolgozó kis csapatnak finom gyümölcsbólit készített. A kis tálkákba kiadagolva a kertben leülve böléztünk, és a finom friss pattogatott kukorica is

gyorsan elfogyott. Teli pocakkal indultunk vissza az oviba, de útközben még betértünk Mizsei Laci bácsiékhöz, (akivel ezt Rózsika óvó néni előre megbeszélte), hogy megnézzük a tavon úszkáló hattyúkat és kacsákat. Nagyon csendben közelítettük meg a tavat, nehogy elijesszük őket, de nagy meglepetésben volt részünk. A parton egy óriási béka hadsereg sűtkérezett, akik hatalmas ugrásokkal menekültek előlünk a vízbe, és onnan kukucskáltak ránk nagy szemekkel. Természetesen ezt gyermekeink óriási ovációval fogadták, és azonnal futottak volna békát fogni! A nagy nevetésre és örömjongásra viszont a kacsák hápogva beúsztak a nádasba, a hattyúk pedig a tó közepéről nem voltak hajlandóak közelebb jönni semmiféle csalogató kenyérdarabkák és pattogatott kukorica csemegére sem. Azért így is megcsodáltuk őket, az időnk viszont haladt, és indulni kellett vissza az oviba, hogy ebédre oda érjünk.

Élményekkel teli tértünk vissza. Köszönjük szépen!

*Sósné Baráth Erika
Óvónő*

Szept. 30-án került megrendezésre az óvoda által szervezett, immár hagyománnyá váló Mihály napi avagy zsiroskenyér party.

A sok kis óvodás nagy izgalommal készült a péntek délutánra, hiszen a megszokott hétköznaptól eltérően, egy izgalmas, az új óvodások számára pedig még nem tapasztalt eseményre került sor a játszótéren.

A szeptember vége még nyáriassal idővel ajándékozott meg bennünket ezen a napon, amikor a fák levele már aranysárgába fordult.

Mint szorgos méhecskék, gyülekeztek gyerekek, szülők, óvó nénik, dadusnénik, nagyszülők és nagyobb testvérek. Ennyi gyermeket régen látott már játszótérünk.

Kosarunkban mindenféle földi jó, gyümölcsök, üdítők és sütemények sokaságával.

Az önfeledt játékot fél négy magasságában „kis dobo-sunk” Rózsi óvó néni hangja szakította félbe, és közhírré tétetett, hogy következik a gyerekek, szülők, óvó nénik és dadusnénik közös műsora: A Mihály napi vásár.

ZSIROSKENYÉR PARTY

Egy igazi vásáron érezhettük magunkat. Volt ott kofa, gombáros, kalapáros, lókereskedő, de

még tyúkot áruló asszony is. A maci csoportos gyerekek és szülők egyaránt verseltek, énekeltek és körjátékoztak. A Vuk csoport pedig tátott szájjal nézte végig az előadást, és lelkesen tapsolta meg társaik műsorát.

A műsor végén a gyerekek felkérték az anyukákat egy nyárbúcsúztató táncra.

Ezután folytatódott a játék és az eszem-iszom. Frissítőképpen a konyhas néni finom teája oltotta szomjunkat.

Ezúton szeretnénk megköszönni Róza és Erika óvó néniknek a műsor összeállítását és a gyerekek felkészítését. Minden kedves szülőnek pedig a segítségét és a felajánlását!

Reméljük, mindenki jól érezte magát és ez a hagyomány tovább él!

Köszönettel: SZMK szülők

Gyermekeim külön örömmel várták az idei „zsiroskenyér” partit. Gréti lelkesen mondogatta, hogy anya is szerepel, s velem együtt gyakorolta a verset. Izgatottan indultunk a játszótérre, ahol a zsiros kenyér mellett más finomságok is fogadtak bennünket. A Mihály-napi vásári műsor során örömtől csillogott szeme. Szabolcs is tudott találkozni iskolás barátaival, akikkel jó volt egy kicsit focizni, kosarazni, és a fenyőfák között bújócskázni.

A kellemes, nyári meleget adó szeptemberi nap, az önfeledt homokozás, csúszdázás, labdázás, a beszélgetéssel töltött délután kellemes emlék marad számunkra.

Kátainé Darók Bernadett

Látogatás a könyvtárban

Az országos könyvtári napok keretében csoportunk ellátogatott a könyvtárba.

Pappné Henike néni nagyon kedvesen fogadott bennünket, és szépen elmagyarázta az ovisoknak, hogy a könyvtárba bárki ellátogathat, és otthonába hazaviheti, kikölcsönözheti a szép képes, mesés és egyéb könyveket. Miután megnézegetik és kiolvassák, vissza kell hozni és helyette újabbakat választhatnak az olvasók.

Néhány óvodásunk már járt a könyvtárban az anyukájával, de sajnos a többségük még nem.

Henike néni készített az asztalra néhány szép képeskönyvet, amiket nézegethettünk, majd egy gyönyörű mesével kápráztatott el minket. **Az öreg néne őzikéje** című diafilmet néztük meg interaktív táblára kivetítve a könyvtár melletti osztályteremben.

Öröm volt látni gyermekeink csillogó tekintetét, amint ámulattal hallgatták és nézték a diavetítést. Végezetül egy kis ajándékban is részesültünk és a csoportunk beiratkozott a könyvtárba. Három mesekönyvvel tértünk vissza az óvodába.

Köszönjük szépen Pappné Turóczi Henriettának a szívvelyes fogadtatást!

Bízunk benne, hogy egyre többen használják ki a könyvtár által nyújtott lehetőségeket, ami sajnos az utóbbi években feledésbe merült.

Gyermekeink olvasóvá nevelését már pici baba korában elkezdhetjük azzal, hogy mesélünk nekik rövid történeteket, képeskönyvet nézegetünk, arról beszélgetünk, koruknak megfelelő meséket választunk. **A mese, az olvasás, létfontosságú a gyermek nyelvi fejlődésében és képzeletének gazdagításában.**

Mai kultúránkban a tévé és a számítógép erős versenytársa lett a mesemondásnak. Ha a szülőnek nincs ideje vagy kedve a gyermekével foglalkozni, bekapcsolja a tévét, vagy betesz egy dvd-t. Azt tapasztaljuk, hogy egyre több kisgyermek szinte csak az óvodában találkozik „élő mesével”! Pedig a mai kisgyermekes szülők még ahhoz a generációhoz tartoznak, akik mesén nőttek fel. **A mese érzelmi kapaszkodót jelent, amellyel a kicsi a felnőtt közelségét keresi és várja. A gyermek a mesén keresztül megtanulja felismerni az események közötti összefüggéseket, megtanulja értelmezni a történeteket, és átlátni az emberi kapcsolatokat.**

A mese tanít az életről, és segíti a gyermek énképének alakulását, szókincsének bővülését, nyelvtani szerkezetek gyakorlását.

Mesélhetünk fejből, képeskönyvből, mesekönyvből, mindegy, csak meséljenek, meséljünk.

*Sósné Baráth Erika
óvónő*

Hírek a kapitányokról

Szeptember 10-én Kiskunfélegyházán volt a 7. Kiskunkapitány beiktatása. Mi Jászberényből reggel 6 órákor indulunk egy kisbusszal. A résztvevők, jászkapitányok, feleségeik és néhány hagyományörző, összesen 16-an. Mivel a kapitány avatás 10 órákor kezdődött, és mi már 8 óra után ott voltunk, így volt időnk megtekinteni a Kiskun Múzeum rab kiállítását, ami a Kiskun Székházban van elhelyezve. A börtönmúzeumban Mészáros Márta igazgatóasszony kalauzolt, de az valami borzasztó volt. A vallató eszközök, a kínzóeszközök, a megtorlóeszközök, a visszatartó eljárások, nem túl humánusak. A szégyenfához való kikötés, a kalodák, a cellákban való elhelyezés valami borzasztó. A kiskunkapitány avatás a XIII. Libafesztivál részeként került lebonyolításra. Az új kiskunkapitány Szépe Ferenc, 55 éves, agrárvégzettségű, a huszár hagyományörző egyesület tagja. Az első kiskunkapitányt 2005-ben választották meg, azóta évente váltakozva az Alsó Kiskunság és a Felső Kiskunság választja a kiskunkapitányt. A kapitány avatásra Tóth Ákos tárogatóművész vezetésével vonultunk a színpadhoz, hogy részesei lehessünk a hetedik kiskunkapitány avatásának. A vendégeket, az érdeklődő kiskunfélegyházi polgárokat Ficsor József, a Kiskun Önkormányzatok Szövetségének alelnöke köszöntötte, és beszélt a kapitányválasztás jelentőségéről. Ezt követően a leköszönő Kiskunkapitány Lesi Árpád az elmúlt egy év eseményeiről adott tájékoztatót. Szépe Ferencet, akit Kiskunfélegyháza, Kiskunmajsa és Jászszentlászló javasolt az ideai Kiskunkapitánynak–Kapus Krisztián polgármester, a Kiskun Önkormányzatok Szövetségének elnöke iktatott be tisztségébe. Ezt követően az új Kiskunkapitány átvette a kapitányi jelképeket, és a ráruházott tisztségről szóló tanúsítványt. Az ünnepélyes beiktatás díszsörtüzzel zárult. Az ünnepség végén az új Kiskunkapitány lóra ült, és visszavonultunk a Kiskunkapitányság egykori székhelyére, a Kiskun Múzeumba, ahol a „Kiskunkapitányok rózsakertjét” nyitották meg. Ezt követően a rab kápolnában ünnepi szentmisét mutatott be Talapka István főplébános. Újszerűnek találtam, hogy az olasmányt a szentmisén Kiss Melinda Jászszentlászló polgármester asszonya, a szentleckét Kapus Krisztián Kiskunfélegyháza polgármestere olvasta fel. A szentmise befejezése előtt a főplébános a „béke jeleként” mindenkit kézfogással üdvözölt. Ezután állófogadáson vettünk részt, majd a XIII. Libafesztivál megtekintése után indulunk haza Jászberénybe.

♦ Szeptember 26-án a Jászok Egyesülete Budapesten tartotta őszi első ülését. Az ülés első részében dr. Dobos László ügyvivő értékelte a 2010-es évet, s tájékoztatót a 2011-ben végzett eddigi munkáról. Az első napirend második felében pedig a Számvizsgáló Bizottság elnöke ismertette a 2010. évi gazdálkodás tényeit. A beszámoló a tagság egyhangúlag elfogadta.

A második napirendben Farkas Kristóf Vince történész, környezetgazdálkodási agrármérnök tartott előadást „Örökségünk a Csörsz árok” címmel. Az előadást megelőzően én azt hittem, hogy a nevezett Csörsz árokról van némi fogalmam, de mikor az előadó behelyezte az időszámítá-

sunk körüli időben, teljesen elbizonytalanodtam. Az általam vagy a jászokkal együtt ismert Csörsz árok, az ókori védőműrendszer maradványai Magyarországon. Ez az árokrendszer kb. 1260 km hosszú, mely körbekeríti az Alföldet, a Dunakanyartól indul, az Alföld északi peremén halad kelet felé a Tiszáig, majd Debrecen környékén délkeletre fordul, és az Al-Dunáig húzódik. A Csörsz árok pontos keletkezése és funkciója a mai napig tisztázatlan. Az árkot 1067-ben említi először oklevél. Több mint 1600 évig maradványai jól láthatóak voltak. A 19. században ipari méreteket öltő talajrendezés és melioráció után csak kis szakaszai ismerhetők fel világosan. A nyomvonal helyének meghatározásában nagy segítséget nyújt a légirégészet, hallottam az előadáson.

Ezt az előadó légifelvelellel is bemutatta és elmagyarázta. Az árok nyomvonala kikerülte a laza homokos területeket (ahol hamar betemetődhetek volna), ahol pedig vizes, ingoványos területre fut, ott valószínűleg építésekor a maitól eltérőek voltak a terepviszonyok.

Néhány feltételezés az árok keletkezéséről:

-Az árkot és a védősáncot az Alföldön meglepedett szarmaták építették, az északról és keletről betöréssel fenyegető germánok ellen.

Másik feltételezés:

Az árok a IV század utolsó évtizedéig a rómaiak előretolt védelmi vonala volt, és a népvándorlás miatt betörő barbár népek támadása ellen védte a Római Birodalom békéjét. Az árok valószínűleg Nagy Konstantin római császár uralkodása idején épült 324 és 337 között.

Nálunk a Jászságban elterjedt népmonda szerint a longobárdokhoz és egy Rád nevű királyhoz köti építését, nevét pedig Csörsz avar királyhoz, akit a monda szerint a csatornáknak épülő árok mellett sújtott halálra a villám. Egy másik változat szerint Csörsz királyfi egy árkot épített, mert menyasszonya azzal a feltétellel megy hozzá, ha hajón viszi el a szárazföldön keresztül. Az árok építése közben Csörszöt megölik, és a munkálatok azonnal befejeződnek. Ezt a mondat Tompa Mihály Csörsz árka című versében dolgozza fel.

Az árokról néhány becsült adat.

Mélysége :2-5m

Szélessége :5-8m

Hossza:1260km

A védett terület:60-65000 km²

Az építésben résztvevő emberek száma 5500 fő (15 építési évvel és évi 5 munkahónappal).

Az árok teljes nyomvonala az Alföldön: Dunakeszi-Gödöllő-Valkó-Tura-Boldog-Jászfényszaru-Pusztamonostor-Jászágó-Jászberény-Jászdózsa-Jászfákóhalma-Jászapáti-Jászivány-Pély-Tarnaszentmiklós-Kisköre.

A tiszántúli árok nyoma Tiszadobnál kezdődik, és az Al-Dunáig halad.

Amit még érdekesnek tartok, illetve nekem új volt az, hogy a Jászapáti-Jászdózsa közötti vasútvonal a Csörsz árok töltésén halad.

Az előadó befejezésül vázolta a további terveket a Csörsz árokkal kapcsolatban:

Csörsz egyesület létrehozása,
Újabb régészeti feltárások,
Hiteles rekonstrukció.
Sánc árok megtisztítása.

◆Szeptember 29-én Jászberényben került megrendezésre Déryné Széppataki Róza emlékünnepe. Ezt az ünnepséget Jászberény város kulturális szervezetei szervezik már több mint két évtizede.

A megnyitó ünnepség a Déryné utca elején, az OTP Bank falán elhelyezett emléktáblánál volt megtartva, ahol valamikor a szülőháza állt.

A megnyitó ünnepségen Sass István a Déryné Művelődési Központ igazgatója köszöntötte a megjelenteket, majd Hortiné dr. Bathó Edit a tartott igen értékes előadást Déryné Széppataki Róza életéről, Jászberényben töltött gyermekkoráról, színészi pályájának kezdeti nehézségeiről, színészként való kiteljesedéséről, magánéletének problémáiról és még sok egyéb másról. Az ünnepi beszéd után következett a Déryné Emlékplakettek átadása, azok részére, akik a Jászági zenei életet igyekeztek fejleszteni, nemzetközileg elismertté tenni. Déryné Emlékplakettet kapott Péterné Varga Erzsébet zongoratanár, aki életpályáján idáig a zene tanításával foglalkozott. A díjat Bolla János a Városvédő és Szépítő Egyesület elnöke adta át. A másik Déryné Emlékplakettet Réz Lóránd orgonaművész kapta, aki európai szinten műveli az orgonamuzsikát. A díjat Sass István a Déryné Művelődési Központ igazgatója adta át. Ezután az emlékhely koszorúzása következett. A koszorúzás után a Malom Filmszínházban Csomor Csilla színművész estje következett „Édes Rózám!” Déryné szerelmes élete címmel, melyet Őze Áron rendezett. Az előadó művésznőről: Csomor Csilla Jászberényben született,

általános iskoláit ott végezte, a középiskolát Hatvanban. Szabad idejében a jászfényszarusi Amatőr Színjátszó Csoport tagjaként tevékenykedett. Elvégezte a Színház és Filmművészeti Főiskolát, azóta sokfelé szerepelt, de talán legismertebb az RTL klub Barátok közt Berényi Zsuzsa szerepében. Ezen az estén megtudhattuk, hogy Széppataki Róza eredeti nevén Schenbach Rozália milyen életpályát futott be.

Jászberényben született 1793. december 23-án. Édesapja gyógyszerész, aki házát, patikáját a mostani OTP Bank helyén építette fel. Csomor Csilla előadásában –ami csodálatos-- két órán keresztül egy személyben játszotta Déryné, megismerhettük kislánykorát, pályaválasztását, szerelmi életét, de amit ki akarok emelni, az a névváltoztatás. Mint előzőleg már említettem Schenbach néven született, és mikor színésznő lett 1810-ben, Benke József színigazgató javaslatára magyarosította a nevét, hogy magyar színházban német nevének nem asszisztálhatnak. Ekkor lett Széppataki Róza. 1813-ban férjhez megy Déry Istvánhoz, ami nem jön számára jól, de nem válnak el, csak külön utakon járnak. Nagyon sokat tudnék írni pályájáról, szerepléséről, élete útjáról, de egyet meg kell jegyezni: Ő az első magyar operaénekesnő, a vándorszínészet korának legnépszerűbb színésznője, sikereit szubrettként (vidám, pajkos nőalak szereplőjeként) aratta. Sok sikeres szereplés után 1847-ben búcsúzott a színpadtól. Visszatér férjéhez, Déry Istvánhoz, és férje haláláig, 1862 januárjáig együtt élnek. Férje halála után hűgához költözik Miskolcra. 1873. szeptember 29-én miskolci otthonából költözik el az élők világából. Ezt az életet, amit vázoltam Csomor Csilla 2 óra alatt mutatta be a nézőknek.

Nagy Albert
Jázkapitány

FELHÍVÁS

A Boldogházi Hírek korábbi számaiban már kértük a Tisztelt Lakosokat, segítsenek abban, hogy összegyűjthes-sük a községünk régi arculatát ábrázoló fotókat, illetve az ezekhez kapcsolódó történeteket, amit egy **képes albumban** szeretnénk megjelentetni. Miután sajnos ebben az évben erre nem volt mód, ezért a gyűjtést folyamatosan tekintjük, s bízunk abban, hogy a jövő évi Falunapra elkészülhet a kiadvány, amit bizonyára mindenki örömmel forgathat majd. Már eddig is sok értékes fotó érkezett Egyesületünkhöz, de továbbra is szeretnénk kérni községünk lakóit és az elszármazott boldogháziakat, segítsék ezt a munkát, hogy minél teljesebb legyen a községünk múltját felidézõ kiadvány.

Ahogy korábban is jeleztük, a fotókat csupán kölcsönkérnénk arra az időre, amíg azokat a számítógépre visszük. Kérjük, hogy a képek hátoldalán szíveskedjenek feltüntetni, a tulajdonost, a dátumot és azokat az

információkat, melyek fontosak lehetnek egy-egy képcsán. Ugyancsak várjuk a községünk múltjának egy-egy érdekes epizódját felidézõ történeteket is.

Az 1941. évi árvíz idején a templom és a központi iskola közötti területet víz borította.

A kép az itt közlekedő kompon utazókat örökítette

Kérjük, hogy a fényképeket a Faluvédő és Szépítő Egyesület elnökének Szűcs Gergelyné (telefon: 460 178), a Boldogházáról elszármazottak részéről pedig Veliczky Józsefné részére szíveskedjenek eljuttatni, illetve jelzésükre „házhoz megyünk”. Úgy gondoljuk, Ipolyi Arnold gondolatai minket is köteleznek:

„Őrizzük emlékeinket, gyűjtsük össze töredékeinket, nehogy végleg elveszzenek, s ezáltal is üresebb legyen a múlt, szegényebb a jelen, s kétesebb a jövő!”

Szíves segítségüket, közreműködésüket előre is köszönjük.

Faluvédő és Szépítő Egyesület
Szűcs Gergelyné elnök

Hivatása ...

Beszélgetés községünk fiataljaival

Kispál Tamás és Répási Mária mindketten Jászboldogházán nőttek fel, azonban két éve már Szolnokon élnek. Ennek ellenére sokat látogatnak haza a szülőkhöz, barátokhoz.

Marika édesapja Répási József autóbuszvezető, édesanyja Répásiné Benke Amália Mária pedig rokkantnyugdíjas. Tamás szülei már nyugdíjasok, édesapja Kispál Sándor nyugdíjazása előtt mentőápolóként dolgozott, anyukája Kispálné Baranyi Aranka pedig könyvelő volt.

elején töltöttem le a 15 hetes szakmai gyakorlatomat, ami a diploma megszerzéséhez szükséges.

Tamás: Általános iskolai tanulmányaimat én is Boldogházán végeztem, majd Szolnokon a Pálffyban érettségiztem. Majd szintén ugyanitt ipari elektronikai technikus végzettséget szereztem, országos döntőn elért jó helyezésemnek köszönhetően vizsgafelmentéssel. Ezután az örökemlékű főiskolás évek következtek, melynek végén a kezembe merték adni villamosmérnöki és mérnök-tanári diplomámat is.

Marika te még tanulsz és ezzel telnek a mindennapjaid. Tamás neked mi a foglalkozásod?

Tamás: 2005 tavaszán kezdtem el dolgozni pályakezdőként a jelenlegi munkahelyemen, egy francia villamosipari multincégnél mérnök-kereskedőként. Az ország több területét bejárva, jelenleg az észak-keleti régióban vagyok felelős a cég automatizálási termékeinek értékesítéséért. Kedvelem ezt a munkakört, hiszen sok utazással jár és én nem vagyok az a szobában ülős típus.

Mivel töltitek szívesen a szabadidőtöket?

Marika: Jelenleg a tanulás miatt nincs sok szabadidőm, de ha mégis akad, akkor szeretek kirándulni, a barátokkal kikapcsolódni és szórakozni menni.

Tamás: Aktív tagja vagyok az Önkéntes Tűzoltó Egyesületnek és a Polgárőr Egyesületnek is. A távolság sem akadályoz meg abban, hogy azoknak az egyesületeknek segítsék, amelyeknek tagja vagyok. Történt egyszer, hogy az egyik szolnoki bevásárlóközpontban voltam, mikor két tűzoltótársam is telefonált, hogy tűz van a TSZ mellett. Én a távolság ellenére elindultam, mire hazaértem a tüzet már eloltották. Sőt meglepetésemre a hivatásos tűzoltók kb. öt perccel utánam érkeztek a helyszínre. Szabadidőmben szívesen motorozok és kirándulok.

Kedves Tamás és Marika! Kívánok nektek sok kitartást és sikert a tanuláshoz, munkához, valamint boldogságot a közös életekhez.

dr. Fehérvári Mária

Mióta vagytok egy pár?

Marika: Kapcsolatunk közel kilenc éve kezdődött egy novemberi estén, az akkor a fiatalok által kedvelt, helyi szórakozóhelyen. Bár mindketten boldogháziak vagyunk, előtte nem ismertük egymást.

Két éve már, hogy összeköltöztünk Szolnokon, amelynek oka a jól ismert közmondás a „lakva ismerszik meg az ember” volt. Kedveljük a mostani lakásunkat, de mivel mindketten falusi környezetben nőttünk fel, szeretnénk majd a későbbiekben egy kertes családi házban lakni.

Tamás: Emlékszem, hogy nyolcadikos koromban az akkori iskolaigazgató azt mondta nekünk, hogy nézzük csak meg az elsős lányokat, mert lehet, hogy közülük választunk majd néhány év múlva barátnőt. Mi persze jót neveltünk a szavain, hogy persze, majd ezek közül a „kis pisisek” közül. És egy évtized múlva, valóban így lett, Marika lett a párom, aki akkor volt elsős, amikor én nyolcadikos.

Meséljete, kérlek egy kicsit az iskolás évekről, a tanulmányaidokról.

Marika: A jászboldogházi általános iskola után a szolnoki Vásárhelyi Pál Közgazdasági Szakközépiskolában érettségiztem, majd szereztem OKJ bizonyítványt marketing-és reklámügymintező szakon. Ezt követően a szolnoki Főiskolán végeztem egy felsőfokú szakképzést kereskedelmi szakmenedzser szakon. Jelenleg is a szolnoki Főiskola hallgatója vagyok, és várhatóan jövőre szerezem meg a diplomámat kereskedelem és marketing szakon. Most október

Köszönet egy hétköznapi csodáért

2011. 10. 7-én délután elveszítettem a pénztárcámat, de úgy tizenöt perc múlva megtörtént a csoda. Kopogtak az ajtón, és a megtaláló édesanyja, Pomaházi Ignácné Szécsi Anikó visszahozta nekem hiánytalanul. Az ámulattól szóhoz sem jutottam! Elmondta, hogy fia találta meg, Pomaházi Gábor, az általános iskola 8. osztályos tanulója, s ami még csodálatosabb, hogy egy kamasz fiúban ilyen becsületesség van. Ez a mai világban már igazi csoda! Büszke lehet magára! Ezúton szeretném megköszönni neki, és mások figyelmét is felhívni rá, milyen értékes emberek élnek közöttünk kicsiny községünkben.

Köszönettel:

Tóth Imréné
Pető Erika

Eljáró boldogháziak

Mindennap utazunk...

„Az élet olyan, mint egy vonat... Megy tovább. És jó is, hogy így van... Mert a vonat végül eljut az úticéljához.”

Szerencsésnek mondhatom magam, mert ebben a cikkben két olyan embert sikerült ismét szóra bírnom, akik örömmel vállalták a beszélgetést és munkájukat is nagyon szeretik. Először Menyhátrné Hudra Juliánával beszélgettünk. Jutka így mesélt a kezdetekről:

Jászberényben a Lehel Vezér Gimnázium orosz tagozatán érettségiztem. Utána férjhez mentem, folyamatosan nevelgettem 4 gyermekemet...a legkisebbel – Bencével (aki ma már 20 éves) főállású anyaként itthon lehettem a gyerekek után is. Ezalatt a hosszú idő alatt érlelődött meg bennem a gondolat, hogy szeretnék tanulni, hiszen csak gimnáziumi érettségim volt és tudtam, hogy ezzel nagyon nehéz lesz elhelyezkednem bárhol is. A Munkaügyi Központ által megszereztem az ECDL Számítógép-használói jogosítványt és OKJ gépiró és szövegszerkesztő bizonyítványt.

Sikerült-e így könnyen munkát találni?

Nem volt egyszerű...néhány hónap munkanélküliség után Jászberénybe a Polgármesteri Hivatalba kerültem a központi iktatóba, ahol 6 évig dolgoztam. Nagyon szerettem azt a munkát és ott dolgozni is. A szociális irodán dolgozó kollégák munkája, hozzáállása ösztönzött arra, hogy korábbi álomom valóra váltsam...és is szerettem volna szociális területen dolgozni. Mivel a gyermekeim már nagyok voltak, tudtam időt és energiát fektetni saját tanulmányaimra. 2002-ben sikeres felvételi után a Szent István Egyetem Jászberényi Főiskolai Kar hallgatója lettem, és 2006-ban megszereztem a diplomámat szociálpedagógus szakon.

Szerettem volna a Polgármesteri Hivatalban maradni, de abban az időben nem volt a képzésemnek megfelelő üres álláshely.

Az Egyesített Szociális Intézmény keretein belül működött Jászberényben a Támogató Szolgáltatás, ahol megpályáztam a szolgálatvezetői állást. Itt dolgozom 2007 óta. Később ez a szolgáltatás beintegrálódott a Jászsági Többcélú Társulás fenntartásában működő Jászsági Támogató Szolgáltatáshoz.

Biztos hallottak már a boldogházi emberek erről a szolgáltatásról,de mesélnél erről bővebben?

A Támogató Szolgáltatás a fogyatékos személyek önálló életvitelét elősegítő, a mindennapi szükségletek kielégítését célzó – személyes közreműködés által megvalósuló – szolgáltatás. A Jászság 18 településén nyújtunk a fogyatékkal élők (mozgásszervi, látás, hallás, értelmi, autista, és halmozottan fogyatékos), valamint a pszichiátriai betegek számára segítséget. Feladataink közé tartozik a **közösségi gondozás, személyi segítség és szállító szolgáltatás.**

Mit takarnak pontosan ezek a feladatok?

A **közösségi gondozás** azt jelenti, hogy a segítségre szorulóknak segítünk a mindennapi problémák leküzdésében, készségfejlesztésben, az önellátásra való képesség javításában, fenntartásában. Tanácsot adunk, információhoz juttatjuk a hozzánk fordulókat. Szolgáltatásainkat a segítségre szoruló otthonában ill. lakóköznyezetében, egyéni szükségle-

teire alapozva – közösen megbeszélte terv alapján – személyesen biztosítjuk. Közvetítéssel, szervezéssel segítjük a céljaik elérésében. Ezek a szolgáltatások térítésmentesek.

A **személyi segítség** feladata, hogy a fogyatékkal élő személy olyan segítségben részesülhessen, ami hozzásegíti a fogyatékoságból eredő hátrányok csökkentéséhez, kiegyenlítéséhez, alapvető jogainak biztosításához, az esélyegyenlőség megteremtéséhez. Ennek a lehetséges formái a bevásárlás, gyógyszerfelírás, gyógyszerkiváltás, orvoshoz kísérés, segédeszközök beszerzése, hivatalos papírok kitöltése, ügyintézés, felügyelet, személyes környezet rendben tartása. Ezek a szolgáltatások meghatározott térítési díj ellenében vehetők igénybe.

A **szállító szolgáltatás** azt jelenti, hogy speciális gépjárművet vehetnek igénybe a rászorultak. Négy gépkocsival a Jászság településeiről óvodába és iskolába szállítjuk az arra rászoruló gyerekeket, fiatal felnőtteket pedig a fogyatékosok nappali intézményébe Jászberénybe. Ezt önkéntes alapon lehet igénybe venni és térítésköteles ez a szolgáltatásunk is.

Ez nagyon részletes volt. Beszéljünk most rólad...te milyen feladatokat látsz el itt?

Munkám során a személyi segítség és szállító szolgáltatás megszervezése, koordinálása, valamint ellenőrzése volt a feladatom egy szakmai központ szolgálatvezetőjeként. Majdnem egy évig megbízott intézményvezetőként – az intézményvezető tartós távolléte idején – a támogató szolgáltatás és közösségi pszichiátriai ellátás irányítását is végeztem. Jelenleg a személyi segítségért felelős szolgálatvezetőként szervezem, irányítom és ellenőrzöm az intézmény személyi segítőinek munkáját, évente felülvizsgálom az egyéni gondozási terveket, biztosítom a helyettesítési rendet, ellátásra jelentkező fogyatékos személyeknél előgondozást végzek, megállapodást kötök, team munkában dolgozom a szállítóért felelős szolgálatvezetővel, a személyi segítővel.

Szeretted ezt a munkát?

Igen, mert nagyon jó, amikor pozitív visszajelzéseket kapunk, örülök, amikor a szolgálat tevékenységét elismerik, amikor a kollégák dicsérő szavakat kapnak. Örülök, hogy olyan kollégákkal dolgozhatom együtt, akik szakmailag magas szinten végzik ezt a nehéz munkát...mert hát valljuk be, lelkiileg nem mindig könnyű ez a munka. Én inkább a háttérmunkát végzem, az ellátottakkal ritkábban találkozom. Sajnos már ide is begyűrűzött az, hogy a finanszírozás egyre kevesebb és megszorítások vannak.

Boldogházán mennyire tudnak erről a szolgáltatásról?

Hiába működik ez a szolgáltatás a Jászságban már 6 éve, úgy érzem, hogy még mindig nem jutott el az információ minden érintetthez. Vonatkozik ez saját lakóhelyemre is...

Reméljük, hogy a cikk által megismerték a boldogházi emberek a Támogató Szolgáltatást és így már jobban igénybe is tudják venni, hiszen nagyon részletesen bemutattad.

Eljáró boldogházi vagy te is. Hogyan és mivel utazol?

Gépkocsival járunk felváltva dr. Pap Magdolnával,

Oláhné Évikével, Duruczné Ildikóval és Simon Ildikóval. Van, amikor vonattal is szoktam menni, ilyenkor a régi utastársakkal találkozom: Szaszkné Évivel és Nagy Évivel. Bár-mivel és bárkivel is utazom, végig beszélgetjük az utat, mindig van témánk.

Az eljárás miatt hogyan és mikor jut idő az otthoni teendőkre? Van-e valamilyen hobbid?

Hétköznapi kevés időm van, és mivel a gyerekek sincsenek itthon, csak hétfőig, ezért akkorra maradnak az otthoni munkálatok, főzés, takarítás, stb. Különleges hobbim nincsen, de szeretek olvasni, zenét hallgatni, gobelinezni és varrni.

Szép nagy család a tiétek! Megosztanál az olvasókkal néhány gondolatot a gyermekeidről?

Nagyon büszke vagyok mind a négy gyermekemre. Gergőék Pesten laknak, van két csodálatos gyermekük, így már unokázhatok is. Építésként dolgozik, a napokban állami építészeti díjat kapott a Celldömölki Városháza tervezé-

séért, amire mi is nagyon büszkék vagyunk. Olgi is megtalálta a számításait tanítóként, nagyon szereti a munkáját. Budapesten dolgozik egy általános iskolában, a csoportjában sok sajátos nevelési igényű gyermek jár, így tudunk szakmai tanácsokat is adni egymásnak. Barbara szintén révbé ért, sikerült az általános iskola óta dédelgetett álmát valóra váltani, Szegeden végzi a jogi egyetemet. Bence Gödöllőre jár, gépészmérnöknek készül, és a néptánc miatt rá is nagyon büszke vagyok.

Úgy érzem, szerencsésnek mondhatod magad mind a munkád, mind a családod miatt.

Igen! Szeretem a munkámat, de az igazi boldogság az, amikor mind a négy gyermekem itthon van, és együtt lehet a család.

Kedves Jutka! Kívánok neked a munkádhoz, családodhoz nagyon sok erőt, kitartást, egészséget és sok boldog percet! Köszönöm a beszélgetést!

A másik beszélgetőpartnerem Matókné Muhari Mónika volt. Mónikával naponta találkozom, mivel kislánya most kezdte az első osztályt. Így mesélt a kezdetekről:

Az általános iskolai tanulmányaim befejezése után Szolnokon az Egészségügyi Szakiskolába jártam, 1993-ban végeztem általános ápolónő és asszisztensi szakon. Mivel ez az iskola 3 éves volt, nem adott érettségit. Ezt később szereztem meg esti tagozaton az Építészeti, Faipari és Környezetgazdálkodási Szakközép – és Szakiskolában 2001-ben.

Miért választottad ezt a nehéz szakmát?

13-14 évesen az ember szerintem még nem igazán tudja, merre is induljon el az életben, mit tanuljon, de valamiért vonzott az egészségügy, gyógyítás. Akkor persze még nem sejtettem, mennyire nehéz dolgom lesz, mennyire nehéz az ápolónői hivatás. Ez engem leginkább lelkileg visel meg, hiszen nagyon sok az elesett, gyógyíthatatlan beteg és ezzel sajnos nap, mint nap szembe kell nézmem, valahogyan segíteni, erőt adni nekik a küzdelemben. Mindezek ellenére úgy érzem, nem tudnék mást csinálni, ez a hivatásom, segíteni másokon.

Hol dolgozol jelenleg?

1993 augusztusától dolgozom Szolnokon a Hetényi Géza Kórház Fül-Orr-Gégészeti-Szájsebészeti Osztályán immár 18 éve. Nővéri és asszisztensi feladatokat látok el, mint pl injekciózás, vérvétel, infúzió bekötése, vérnyomás mérés és még sok egyéb. Rengeteg az adminisztrációs, dokumentációs teendőnk is, amit többnyire már számítógépen végzünk.

Mennyire „hálás” feladat ma az egészségügyben dolgozni? Esetleg tudnál-e valamilyen pozitív történetet mesélni?

Hogy mennyire hálás, vagy nem hálás ez a feladat, azt szerintem sokan sejtik. A fizetés szempontjából semmiképpen sem az. Mint már említettem, lelkileg sokszor nagyon erősnek kell lenni, hiszen rengeteg emberi sorssal, betegséggel találkozunk. Nagy biztatásra van szükség, pszichésen és testileg egyaránt. Nagyon sokszor előfordul, hogy egész nap nem tudunk leülni, csak arra az időre, amíg a számítógépen dolgozunk. Amikor viszont hosszú betegség, nagyobb műtét, több hetes kórházi bennfevés után meggyógyul és hazamegy egy beteg, az mindenképpen pozitívan hat rám, hiszen tudom, hogy én is tettem azért, hogy felépüljön.

Milyen munkabeosztással dolgoztok?

A munkarendünk 12 órás, ami azt jelenti, hogy nappal 6-tól 18 óráig, éjszaka pedig 18-tól 6 óráig tart a műszakunk, utána 1-2 nap szabadnap jár. Hétféteken és ünnepnapokon is dolgozunk. Ezt a legnehezebb megszokni, én még mindig nem szoktam meg, ennyi év után sem. Pl. tavaly karácsonykor, december 24-én és szilveszterkor is dolgoztam.

Te is az eljáró boldogházi csapatát erősíted. Mivel jársz dolgozni?

Vonattal járok be Szolnokra, ott még buszra szállok, és úgy megyek a kórházba, ami sajnos elég messze van a vasútállomástól. Reggelente általában többen utazunk, este már gyakran egyedül járok, mert a többiek hamarabb hazaérnek.

Mesélnél a családodról is valamit?

2001-ben házasodtunk össze a férjemmel, Attilával, majd 2004-ben megszületett a kislányunk, Zsófi, aki most kezdte az 1. osztályt. Ő most még több időt, odafigyelést és sok türelmet igényel. Ez már nem az óvoda.

A munkád és eljárás miatt hogyan tudod összeegyeztetni az otthoni teendőidet?

Hát igen, nehéz összeegyeztetni ezt a munkarendet az otthoni teendőiddel, családdal, annál is inkább, mert a férjem is eljár dolgozni. Természetesen ez megoldható, segítséggel. Legfőbb támaszt a nagymamák jelentik, sokat vigyáznak Zsófiira, elviszik iskolába, hazahozzák, ha kell, ebédet főznek, mindig számíthatunk rájuk, és ez nagyon sokat jelent.

Ha van szabadidőd, van-e kedvenc időtöltésed, hobbid?

Hobbim kimondottan nincsen, de nagyon szeretem a kert, virágokat, sokféle növényünk van kint és a lakásban egyaránt. Érdekel még a lakberendezés, lakásszépítés és természetesen minden olyan dolog, ami a munkámmal kapcsolatos. Persze, legkedvesebb időtöltésem az, amikor nem dolgozom és a családommal lehetek.

Kedves Móni! Jó volt hallgatni, ahogy a munkádról beszélsz. Kívánok neked nagyon sok erőt, kitartást és jó egészséget a munkádban! Kívánom neked még, hogy jusson több idő a családodra, és hozzon neked Zsófi sok boldog percet! Köszönöm a beszélgetést!

Hogy tetszik lenni?

Nagy Albert bácsit Boldogházán mindenki ismeri, hiszen gyermekora óta itt él, de a 2006 – ban Jászboldogházán megrendezett Jász Világtalálkozó kapcsán közéleti tevékenysége még ismertebbé tette. Ekkor kapta a jászkapitányi tisztséget és az ezzel járó feladatokat, teendőket azóta szívesen végzi. Bár az utóbbi években erről a tevékenységéről többször beszélt, nyilatkozott, a vele való beszélgetés természetesen mégis ezzel a témával kezdődött.

- A jászkapitányság nagyon megtisztelő feladat számomra, érdekes tevékenység, hiszen számos olyan embert, egyéniséget, jellemet ismertem meg, akikkel egyébként nem lett volna lehetőségem. Nagy élmény volt számomra az egyházi méltóságokkal, politikusokkal, művészekkel való találkozások - például Jókai Anna író nő vagy Pitti Katalin művésznő. De az aradi vértanúk leszármazottaival való találkozást is a különleges élményekhez sorolnám. Menet közben tanultam meg, hogy hogyan kell kezelni a különböző helyzeteket, hol, hogyan kell viselkedni. Természetesen például, ha az agráriummal kapcsolatos rendezvényre kaptam meghívást, könnyebb volt a helyzetem, hiszen azt ismertem, abban dolgoztam, de kezdetben bizony nehézséget okozott, ha az oktatás, a tudományos élet vagy a kulturális élet egy-egy területével találkoztam, amelyben kevésbé voltam tájékozott.

A jászkapitányi tisztségből eredő meghívásoknak változatlanul eleget tesz.

- Minden meghívásnak örömmel teszek eleget. Évről évre egyre több meghívás érkezik az aktuális jászkapitány részére. Mikor én voltam a beiktatott kapitány kb. 70 meghívásnak kellett eleget tennem, de talán már 100 körül van a rendezvények száma, ahol képviseli a jászokat.

A jászboldogházi Világtalálkozó előtt mennyire kísérte figyelemmel ezeket az eseményeket?

- Korábban az újságokból, tévében láttam, egy-két városi rendezvényen részt is vettem. Emlékszem, egyszer Kunhegyesen voltam átutazóban, és akkor épp a kunkapitány választás zajlott, arra úgy figyeltem. Persze most már részeseként másként éli meg az ember, mint nézőként.

A Jászságban élni, „jásznak lenni”, milyen tartalmat jelentett korábban vagy változott-e ezzel a tisztséggel?

- Gyermekkoromtól fogva élt bennünk, hiszen édesapám nevelte belénk és ránk hagyta ezt a tudatot. Sokat jelentett neki a Jászság tisztelete, mesélt róla, múzeumba is elvitt bennünket.

A gyermekort emlegetve kicsit beszélne erről?

- A gyermekori évekre a világháborútól emlékszem visz-

szá, nagyon nehéz évek voltak, szinte mindenki a nulláról indult. Szüleimmel és testvéreimmel egy tápiói tanyán éltük az akkor hagyományos paraszti család életét. Édesapám ragaszkodott ahhoz, hogy iskolába járjunk, a jószágok őrzése mellett irtuk meg a leckét, amit édesapám minden este kikérdezett. Felnöve én is a gazdálkodásra készültem, de aztán jött a mezőgazdaság átszervezése, így továbbtanultam. Karcagra kerültem középiskolába, ahol 4 éves technikumot végeztem, majd Mosonmagyaróváron az Agrártudományi Főiskolára jártam. A főiskola befejezése után pár évet „világot láttam”, és végül hazakerültem Jászboldogházára. A környező gazdaságokban dolgoztam, mint az állattenyésztés vezetője.

Karcagon járt középiskolába és a felesége is karcagi. Ez talán nem véletlen!

- Igen, a diákévek alatt ismerkedtünk meg, és a főiskola elvégzése után 1967-ben volt a házasságkötésünk. Két leányunk van és 3 szép unokánk.

Albert bácsi 2009 óta nyugdíjas. A munkában eltöltött 42 év után hogyan szokta meg a megváltozott életritmust, a nyugdíjas életet?

Mindig korán keltem. A mezőgazdaságban, főleg az állattenyésztésben dolgozóktól a munka ezt kívánta, ezt szoktam meg. Így korán kelő maradtam. Kertben tevékenykedem, besegítek a gyermekeimnek is. Böven jut idő olvasásra, rejtvényfejtésre, a számítógép kezelés sem áll tőlem messze. Igaz, nem profi módon, de ami érdekel, azt meg tudom nézni az interneten. A kapitányi beszámolókat is ezen írom, most is készül a Boldogházi Hírek következő számának cikke.

A helyi civil szervezetek életébe is bekapcsolódik. Kezdetben tisztségénél fogva állandó vendégként, de egyre inkább aktív tagként.

-Igen, szívesen látogatom, segítem munkájukat, rendezvényeiket. Most a Faluvédő és Szépítő Egyesület vezetője, Szücsné Marika kérésére a Régi volt, hogy is volt múlt időzésbe próbálok segíteni. Érdekel a múlt, és fontosnak tartom a régi hagyományokat, szokásokat megőrkíteni, hiszen közös értékeink.

Kedves Albert bácsi! Köszönöm a beszélgetést, és kívánok erőben, egészségben eltöltött sok-sok nyugdíjas évet és olvasóink nevében is kívánom azt, hogy sokáig képviselje a jászokat, öregbítse a Jászság hírnevét!

Bóta Mizsei Ilona

Emlék a múltból

Nagy megdöbbenéssel szereztem tudomást arról, hogy az Új Néplap 2011. augusztus 24-i számában megjelent egy fénykép, amely Jászboldogházán (akkor Boldogháza) készült 1927-ben, az akkori szüreti bál kapcsán. Nagymamám azonnal felfedezte a képen édesapját, Szörös Vendelt, aki akkor 19 éves volt (a felső sorban balról a második). Talán ha ez a kép bekerül a Boldogházi Hírekbe, akkor más is ráismer valakire a többiek közül. Mivel a dédapám korosztályába tartoznak a képen lévők, gondolom, már nem él közülük senki.

A fénykép a szüreti bálon szereplő néptáncos fiatalokról készült, az akkori időszaknak megfelelő jász népviseletben. Ez a kép is arról tanúskodik, hogy az idő tájt is szívesen vettek részt a hagyományok ápolásában. Ezek után még büszkébb vagyok, hogy a helyi Árvalányhaj néptáncos csoport tagjaként én is folytathatom a hagyományok megőrzését.

Koncsik Barbara

Az én hobbim

a dísznövények gondozása!

„Aki a virágot szereti...”

Csingerné Kövér Ildikó a szomszédunkban nőtt fel, mégsem tudtam, hogy a virágok, a dísznövények mennyire meghatározzák életét, környezetét. Gyöngyösön végzett a Mezőgazdasági Főiskolán, de nem mint kertész, hanem gazdasági mérnök-ként. Széchenyi utcai otthonuk udvara és belső tere olyan érzést ad a hozzájuk látogatóknak, mintha botanikus kertben járnának. Az elmúlt évben a Falunapon, elsők között vehették át a „Szép udvar” kitüntető táblát, valóban jogosan.

Hogyan alakult ki ez a szenvedélyed?

Szüleim és nagymamám is szeretnek kertészkedni. Nagyon szép és ápolt családi környezetben nőttem fel. Már gyermekkoromban is segítettem otthon a kerti munkában. Mai napig hazajárunk segíteni, én a szőlőt metszem, férjem a gyümölcsfákat kezeli.

Vannak kedvenc virágaid?

Mivel elég tágas és világos a nappalink a cserepes virágokat is szeretem és gyűjtöm. Virágoskertben a rózsák a kedvenceim.

Hogyan jutsz hozzá az újdonságokhoz?

Szeretünk a férjemmel kertészetbe és vásárokba járni, de mivel elég drágák az örökzöldek, ezért nemcsak veszünk, hanem másoktól is szoktam töveket, gyökeket kérni. Leandereket, muskátlikat magam is szaporítom, és osztogatom másoknak. A férjem munkahelyén van kertészet, sok cserepes virágot tőle kaptam, de ezeket is tövesztetem.

Szolnokon dolgozol a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal Egészségbiztosítási Pénztári

Szakigazgatási Szervénél. A bejárás, a családod mellett el sem tudom képzelni, honnan veszed az erőt és az időt a megszámlálhatatlan növény ápolására?

A virágok olyanom, mint a gyerekek, sok odafigyelést és gondozást igényelnek. Mióta gyermekeim vannak, és eljárók dolgozni, sokkal kevesebb időm van velük foglalkozni. A virágok száma is csökkent, az igénytelenebb növényeket részesítem előnyben.

Olvasóinknak miért ajánlod ezt a hobbid?

Mivel kezelésük sok munkát igényel, ezért szenvedélyesen kell szeretni a virágokat. Ha velük foglalkozom teljesen ki tudok kapcsolni a mindennapi gondokból.

Családodban milyen kedvenc elfoglaltságok alakultak ki?

A családom minden tagja nagyon szereti az állatokat. A férjem papagájokat, a kisfiam az akváriumba halakat gyűjt. A lányom kedvencei a 2 foxi kutya. Kiskutyáink is szoktak lenni, nehezen válunk meg tőlük. A férjem és a kisfiam szeretnek horgászni, és természetesen focizni. A férjem Jászberénybe jár a boldogházi öregfiúkkal, Márk Boldogházára és Zagyvarékasra jár focizni. Az elmúlt tanévben képviselte még a Szolnoki MÁV-ot az Interligában, Törökszentmiklóst a Budapest kupán és a Debreceni Loki fociuli mezét is magára ölthette. 8 évesen már 43 db érmet gyűjtött és, mint legjobb játékos, valamint gólkirály 14 db kupát kapott. Nagyon büszkék vagyunk rá.

Olvasóink nevében is szívből gratulálok Márknak, és természetesen Nektek is, hiszen a feltételek biztosítása, az utaztatás nagy szervezést, időt és pénzt igényel. Köszönöm, hogy megosztottad velünk gondolatodat kedvenc időtöltésedről, és további sok szép, különleges virágot és sikert kívánunk családodnak.

Zrupkó Ferencné

KÖZSÉGI SPORTÉLET

A 2011/2012-es labdarúgó bajnoki szezont ismét a megyei II. osztályban kezdte csapatunk. Az előző falu újságban tévesen jelent meg az a hír, hogy egyesületünk nem indít utánpótlás csapatokat! Felnőtt csapatunk mellett ifjúsági (U-19), U-16, U-13, U-11, U-9 és U-7-es korosztályban is indított csapatot egyesületünk. Ez összesen 7 csapat, amely egy ilyen kis település életében nem kis dolog. Ez is bizonyítja, hogy az egyesület vezetése az egyik legfontosabb célként tűzte ki az utánpótlás nevelést. A legkisebbek (U-7, U-9, U-11) Tóth Pál testnevelő vezetésével az egész országra kiterjedő Bozsik programban vesznek részt, amelyen kis focistáink a régió csapattal mérkőznek meg torna rendszerben havonta. Az U-13-as, U-16-os, U-19-es és a felnőtt csapatunk a megyei bajnokságban játszik, ők augusztustól decemberig minden hétfőgőn pályára lépnek. Mind a 4 csapat edzője Bodor Máté. U-13-as focistáink egy országos tehetségkutatón is szerepelnek, szeptember hónapban 3 kiválasztó tornán vettek részt és közülük 4 játékos bekerült a jászszági régió válogatottjába, ez a legjobb jászszági játékosokból álló csapat az elkövetkezendő hónapokban megmérkőzik a Karcagi régió és a Szolnoki régió válogatottjával és ennek a 3 régióknak a legjobbjai alkotják majd a Szolnok megyei U-13-as válogatottat! Mondani se kell, hogy már ez is hatalmas elismerés egyesületünknek a megyei válogatottba való kerülés pedig igazi szakmai elismerése lenne az itt folyó utánpótlás nevelésnek. A következő boldogházi játékosok kerültek a jászszági válogatottba: Gulyás Norbert, Horti-Nagy Máté, Racs Tamás, Túróczi Márton. Újdonság, hogy a heti edzésprogramba bekerült a kapusedzés is, amely hétfőnként biztosít lehetőséget a kapusok egyéni képzésére. A kapusedzéseket Bodor Máté vezényli. Kiegészítésként szeretném megjegyezni, hogy augusztus hónapban 2 alkalommal is Budapesten járt egyesületünk válogatott mérkőzésen a Puskás Ferenc Stadionban. Első alkalommal a Magyarország-Izland felkészülési mérkőzést néztük meg, melyen 4-0-ra győzött csapatunk, a következő mérkőzés már Európa bajnoki selejtező volt, me-

lyen 2-1-re vertük meg a svédeket. Újra óriási élményekkel gazdagodtak felnőtt és kis focistáink egyaránt.

Ezúton szeretné a Jászboldogházi Sportegyesület meghívni a kedves lakosságot a 2011. november 12-én tartandó SPORTBÁLRA!

EREDMÉNYEK:

1. forduló Jászboldogháza-Jászládány 3-1
gólszerzők: Káposztás Dániel, Kisnémet Ferenc, Gömöri Bálint
2. forduló Jászfényszaru-Jászboldogháza 4-0
3. forduló Jászboldogháza-Jászszeptendrás 10-1
gólszerzők: Kisnémet Ferenc 3, Garamvölgyi Márton 3, Bodor Máté, Eszes János 2, Borbényi Olivér
4. forduló Jászsószyentgyörgy-Jászboldogháza 4-0
5. forduló Jászboldogháza-Zagyvarékas 1-2
gólszerző: Bodor Máté
6. forduló Jászkóhalma-Jászboldogháza 0-4
gólszerzők: Káposztás Dávid 2, Bodor Máté, Pilisy Gergely
7. forduló Jászboldogháza-Nagykörű 1-1
gólszerző: Borbényi Olivér

Hátralévő mérkőzéseink az őszi szezonban:

- 10.15. Jászboldogháza-Tószeg
- 10.23. Jászkisér-Jászboldogháza
- 10.29. Jászboldogháza-Szászberek
- 11.06. Jászdózsa-Jászboldogháza

FIGYELEM! A JÁSZBOLDOGHÁZI SPORTEGYESÜLET idén is megrendezi a terem labdarúgó bajnokságot, amely a sportbál utáni héten kezdődik! Várjuk minél több csapat nevezését, hogy télen se maradjanak meccsek nélkül a labdarúgás szerelmesei!

Érdeklődni **Bodor Máténál** lehet/mobil:06703978967/

HAJRÁ BOLDOGHÁZA!

Ami a „sportkönyvből” kimaradt

Ezen emlékezést Üveges Lajos írta a Jászboldogházi Sportegyesület által készített emlékkönyvbe. Mivel abból kimaradt, így itt kívánjuk ízelítőnek megjelentetni! A „Jászboldogháza Sportélete” című kiadvány 1000 Ft-os áron továbbra is megvásárolható a Virágüzletben illetve a labdarúgó mérkőzéseken.

Kisiskolás korunkban az iskolai magas- és távugráson kívül, a sport terén annyi történt, hogy időnként – ha jó idő volt – összejöttek a szomszéd gyerekek és valamilyen labdával, kiselejtezett (ritkán új) futball labdával játszadoztunk. (Ha elszakadt a varrásnál a külső, akkor Szaszko bácsihoz vittük megvarratni.)

Nagy változás a II. világháborút követő időszakban történt. Az 1944. június 2-i szolnoki bombázást követő-

en sokan Szolnokról vidékre – Boldogházásra is – költöztek. Farkas Illés bácsinak István nevű fia és felesége a bombázás következtében életét veszítette, két gyermekük Zoltán és Gyula a nagyszülőkhöz kerültek. (Ők a ma is ott élő Farkas János és Edit unokatestvérei.) Mindkét fiú igen agilis, sportra éhes volt. Minden lehetőséget fel kutattak, hogy valamilyen sportot műveljenek. Először például olyan méretű asztalokat toltak egymás mellé, ami megfelelt (közelítőleg) egy ping-pong asztal méretnek. Előkerült a háló a feszítő támokkal és az ütők a labdával. Így kezdődött az asztali teniszezés a táncteremben, vagy az udvarunkon-. Később Zoli addig nem nyugodott, míg nem csinált egy szabályos méretű ping-pong asztalt.

Ezután hozzáfogott a futball csapat megszervezéséhez. Ehhez azonban futballpályára volt szükség.

Zoli az érettségi után elhelyezkedett a községházán. Az 1947. VII. 7-i keltezésű községközi tájékoztató szerint Farkas Zoltán újjáépítési közmunka nyilvántartó volt.

1947-ben határozott a község előljárósága sportpálya létesítéséről. Első futball pálya a mai Petőfi és Kosuth Lajos utca közötti területen a volt Kisgazdakörrel szemben volt kialakítva. (Ma itt található az iskola.) Ezt a területet eredetileg Bazsó Vendel (bácsi) művelte.

A futballpályát Nagy István (köztünk szólva: mérnök Nagy Pista) tűzte (mérte) ki, Farkas Zoltán és mások segítségével. A pálya kialakítása után délutánonként (esténként) edzések folytak. Az edzést Márton Domonkos (alsóboldogházi tanító) és Farkas Zoltán vezette. Hamarosan felállt a csapat és a jánoshidai csapattal megtörtént a (pálya avató) mérkőzés. (Úgy emlékszem az első években többek között Farkas Zoltán, Márton Domonkos, Tóth Béla, Bazsó Laci, (kis) Bazsó Jóska, Farkas Gyula (kapus), az időközben megszűnt Tápiómajor vasúti megállóhely „állomásfőnökének” két gyermeke: Kovács Jóska (TOTO) és Sanyi, majd Mizsei Feri játszottak.)

Nem sokára – sajnos nem tudom melyik évben – kiírták a „Jászkupát”. A Boldogházi csapat is benevezett. Szinte valamennyi jászsági község csapata részt

vett a küzdelemben. A csapat részben kerékpárral, részben stráf kocsival utazott a mérkőzésekre. A stráfkoszin padokat helyeztek el és a játékosokon kívül utaztak a drukkerok is. Ha győzött a csapat visszafelé sokat énekeltünk.

Úgy emlékszem, egész jó (lehet, hogy II.) helyezést értünk el. Ebben az időben is részt vett Fabrinczius Lajos bácsi a csapat szervezésében, a helyszínre utazások megszervezésében és általában a máshol játszott mérkőzésekre is elment, (sokszor én is).

A csapatban többen középkisiskolások és a fővárosban (vagy egyáltalán máshol) dolgozók. Bazsó Laci és Jóska, Farkas Gyuszi játszottak és néhány év múlva a játékosok kicserélődtek.

Jó lenne a Jászkupáról pontosabb adatokat megtudni, szerintem abban az időben vagy a jászberényi, vagy a szolnoki hírlapokban foglalkoztak ezzel. (Talán 1948-ban vagy 1949-ben volt?)

Volt ezen kívül egy mezítlás bajnokság is (olyan 15-17 év körüli kifejezetten tarlót bíró falusi gyerekek részére szervezték a járason, legfeljebb tornacipőben lehetett játszani). Emlékszem néhányszor én is játszottam a csapatban, (pl. Alattyánban).

Üveges Lajos

Lovas versenyek

Boldogházi fiatalok – Tóth Melinda és Tóth Csilla – eredményei

„HIDI NAPOK” Jánoshida, 2011. június 25. HALADÓ kategória (8+4 induló)

Lovas neve	Ló neve	helyezés	
Tóth Melinda Jászboldogháza	Tündér	II.	hibátlan
Tóth Csilla Jászboldogháza	Forgó	IV.	hibátlan

„LOVAGOLJ és FUSS!” (12 induló)

Lovas neve	Ló neve	helyezés	
Tóth Csilla Jászboldogháza	Forgó	III.	
Tóth Melinda Jászboldogháza	Tündér	V.	

Rákócziújfalu 2011. július 2. HALADÓ kategória (37 induló)

Lovas neve	Ló neve	helyezés	
Tóth Melinda Jászboldogháza	Tündér	II.	hibátlan
Tóth Csilla Jászboldogháza	Forgó	VI.	hibátlan

„NYEREGSZEMLE” Ópusztaszer 2011. július 15-17
Csapatversenyben I. helyezés. (Tóth Melinda és Tóth Martin)

Tiszaföldvár 2011. augusztus 14. HALADÓ „B” kategória

Lovas neve	Ló neve	helyezés	
Tóth Csilla Jászboldogháza	Forgó	II.	hibátlan
Tóth Melinda Jászboldogháza	Tündér	IV.	hibátlan

Tóth Melinda

DIJUGRATÁS (90-110 cm)

Lovas neve		Ló neve	helyezés	
Tóth Csilla	Jászboldogháza	Forgó	I.	hibátlan
Tóth Melinda	Jászboldogháza	Tündér	IV.	4 hp

GRATULÁLUNK! Kívánom, hogy a jövőben ugyanilyen sikeres versenyszert zárjanak lovasaink. Büszkeséggel tölt el, hogy minden versenyt jó eredménnyel, balesetmentesen zártunk. Serlegekkel, díjszalagokkal bővült a „gyűjtemény”. A gyerekek időeredménye mindig nagyon jó volt, általában 30-35 másodperc alatt teljesítették azt a pályát, ahol mások 1perc vagy annak többszöröse alatt értek végig. Az „élvonalbelieknek” sokszor néhány tized másodperc volt a helyezések közötti különbség.

KÖSZÖNET!! Nagy Sanyi bácsinak, hogy a gyerekeket felkészítette a versenyekre. Az edzéseken a lovagláson kívül a kitartást, emberséget az állatok tiszteletét tanítja. Köszönjük, hogy versenyekre elkísért, és még az utolsó pillanatban is jó tanácsokkal ellátva engedte el a starthoz indulót.

Tóth Csilla

Szűcs Csilla

Tűzoltósakkör

Túrázni voltunk a Szív Világnapján (szeptember 25.) a Csepel-szigeten.

Szeptember 25-én a SZÍV VILÁGNAPJÁN került megrendezésre a "Csepel-sziget szívében elnevezésű teljesítmenytúra", amelyen részt vettünk mi is a szakköröseinkkel rendhagyó tanérvindító foglalkozás keretein belül. Elismerés illeti a tűzoltósakkör tagjait, akik elindultak azon és teljesítették is a túrát! Mindenki példásan viselkedett, igazi csapatként teljesítették a távot! A résztvevők: Baranyi Andrea, Baranyi Fanni Nóra, Baráth Andrea, Kobela Szilvia, Papp Róbert, Nagy Márk, Bajor Zoltán és Baranyi Béláné kísérő. Gratulálunk Nekik!!! A csapat másik része Kispál Tamás, Takács Tamara, Papp Gyula, Papp Ferenc és Baranyi Béla - segítséget nyújtva a szervezőknek - a cél előtti utolsó ellenőrzési ponton foglalta el helyét, ahol minden résztvevő megkapta túrafüzetébe az aktuális ellenőrző pont pecsétjét, amely igazolta, hogy teljesítette azt a távot. Ivóvizet és müzli szeletet is osztottak a résztvevőknek, amit a szervezők biztosítottak.

Részvételünk a túrán a Jász –Nagykun-Szolnok Megyei Tűzoltók Szövetségének támogatásával valósulhatott meg,

úgy, hogy biztosították számunkra az utazáshoz szükséges kisbuszt, Az üzemanyagot a tűzoltó egyesület biztosította számunkra.

Itt szeretném felhívni az Tűzoltósakköri foglalkozások iránt érdeklődő 5.-8. osztályos általános iskolás diákok és szüleik figyelmét, hogy idén is havi rendszerességgel tartjuk meg a tűzoltósakkör foglalkozásait a tűzoltószerterben, amelyet a foglalkozások előtt egy héttel korábban egyesületünk web oldalán (www.jbhote.hu) és plakáton is jelezni fogunk, melyeket az iskola hirdetőtábláján és a tűzoltószerter bejárati ajtaján helyezünk el.

Szakkörünk iránt érdeklődő diákok jelezhetik részvételi szándékukat Heni Tanár néninél a könyvtárban.

Foglalkozások tervezett időpontja minden hónap harmadik péntek délutánja, fél háromtól fél ötig. Következő foglalkozás időpontja: 2011. November 18, péntek 14:30, helyszíne: tűzoltószerter klubhelyisége.

Baranyi Béla

EMLÉKEZZÜNK EGYÜTT

elhunyt tanítóinkra, valaha köztünk élt és másutt nyugvó barátainkra, ismerőseinkre. Találkozzunk 2011. november 1-jén, kedden, 14 órakor a temetői emlékoszlopoknál. Emlékük legyen áldott, pihenésük csendes. Szívünkben őrizzük őket!

Mindenkit vár a BOLDOGBT Egyesület

KÖNYVTÁRUNK NYITVA TARTÁSA OKTÓBERTŐL:

Kedd:
14.30-16.00

Szerda:
8.00-12.30
14.30-16.30

Csütörtök:
8.00-12.30
14.30-16.00

Péntek:
8.00-12.30

Új könyvekkel várom az olvasókat.

Üdvözlettel: **Pappné Turóczi Henrietta**
könyvtáros

Környezetünk védelmében

Ősszel a kiskertben...

„Itt van az ősz, itt van újra, S szép, mint mindig, énnekem.” – mondja ezt Petőfi Sándor, egyik kedvenc versében. De nem csak hozzá, hozzánk is megérkezett, nem késett, sőt ráérősen, lassan, de biztosan hűvösebbek az éjszakák és már a nappalok is.

Ha ősz, akkor számomra tanévkezdés, betakarítás, lombhullás.

A lombhullató fák lombvesztése általános jelenség ősszel. Besárgul, bepirosodik, eltávozik a levélből az összes hasznosítható anyag, és csak víz és olajféle szemcsék maradnak hátra. Csak kevés fa hullajtja le a levelét, míg zöld. De ilyen például a kőris. Ez a folyamat csak egy nyugalmi szakasz bevezetése.

Sokszor meg is gyűlik vele a bajunk, főleg ha egy nagy fáról van szó, ami ilyenkor nagy fejtörést jelenthet. Sokan ezért ősszel a könnyebbik megoldást választják, az összegyűjtött lombot elégetik. A legtöbb nyugati szomszédunknál tilos a lombégetés, Magyarországon több városunkban is hatályba léptek már hasonló rendeletek, amelyek nem feltétlen a lomb elégetése ellen vannak, hanem a kerti hulladékok elégetése miatt.

A félreértések elkerülése végett én nem az égetés ellen vagyok, hanem a káros anyagok légtérbe kerülése ellen. Ha megtehetjük, **NE károsítsuk** a saját egészségünket, sőt a gyermekeinkét sem.

De felmerülhet a kérdés, égethetünk-e valamilyen lombot. A válasz igen. Égetni kisebb mennyiségben célszerű a diófák lombzatát, hiszen ezekben a növényekben olyan anyagok vannak, melyek meggátolják a magok csírázását akár több éven át is. A többi fa lombja indokoltan csak akkor égethető, ha a fát erős rovartámadás érte, és féltő, hogy a lombbal átteelve a bábokból a következő évben újra kikelő rovarok súlyos károkat okozhatnak.

De ugye az égetés nem a legegészségesebb, legesztétikusabb és legtisztább módja a lomb eltakarítására.

A többi esetben megoldást jelenthet a **komposztálás**. Valószínűleg sokan ismerik, sőt lehet, hogy sokan alkalmazzák is. Ezzel a folyamattal 1-2 év alatt érett komposzt nyerhető, ami nem csak a pénztárcánkat, hanem a talajunk állapotát,

vízgazdálkodását, tápanyag tartalmát is képes javítani.

Képzeljék a komposztálásnak világnapja is van, ez a nap minden év Október 10-e.

De miért is éri meg komposztálni?

Aki komposztál:

- ♦ csökkenti a háztartási hulladékainak a mennyiségét.
- ♦ kiváló minőségű földet készít.
- ♦ rendszeres testmozgást is végez.
- ♦ és saját környezetével a harmóniára törekszik.

Ez nem más, mint irányított humuszgyártás.

Ehhez a folyamathoz nincs másra szükség, csak egy helyre a kert végén, ahova összegyűjtve a szerves hulladékot, azt hagyni, hogy a talajban élő mikroorganizmusok, gombák, giliszták végezzék a dolgukat.

Lehet, gyűjteni a hulladékot vásárolt komposztládákba, de saját kezűleg is lehet fából hasonló ládát készíteni, sőt a szabad földre is el lehet helyezni prizma alakban, a lényeg, hogy a szél ne fújja össze-vissza. Nagyon fontos, hogy az alja szabad legyen, hiszen itt közlekednek azok az apró élőlények, amelyek a „szemetünkben” nyersanyagot készítenek.

Soroljuk is fel, mit szabad illetve mit nem szabad a komposztládába rakni:

SZABAD

- ♦ Konyhai hulladékok: gyümölcs, zöldség, krumpli, tojás-héj, kávézacc, tea-filter tartalma, virág
- ♦ Kerti hulladékok: elnyílt virágok, lehullott gyümölcs-zöldség, vékony ágak, gallyak, lombok, levágott fű, kerti gaz, hamut csak kis mennyiségben
- ♦ Egyéb hulladék: kezeletlen fa, papír (nem színes), karton, haj és köröm

TILOS

- ♦ főtt ételmaradékot, kenyeret, csontot, üveget, fémeket, műanyagot, színes újságot, pelenkát, porzsák tartalmát, fáradt olajat, vegyszereket, festéket, elemet, növényvédőt, szert, gyertya maradékot, semmilyen veszélyes anyagot!

Ügyeljünk a szerkezetére!

A konyhai hulladékokhoz és fűnyiradékhoz mindig jó struktúrájú ún. **vázanyagokat**, pl. gallyakat, forgácsot, földet kell **hozzákeverni!**

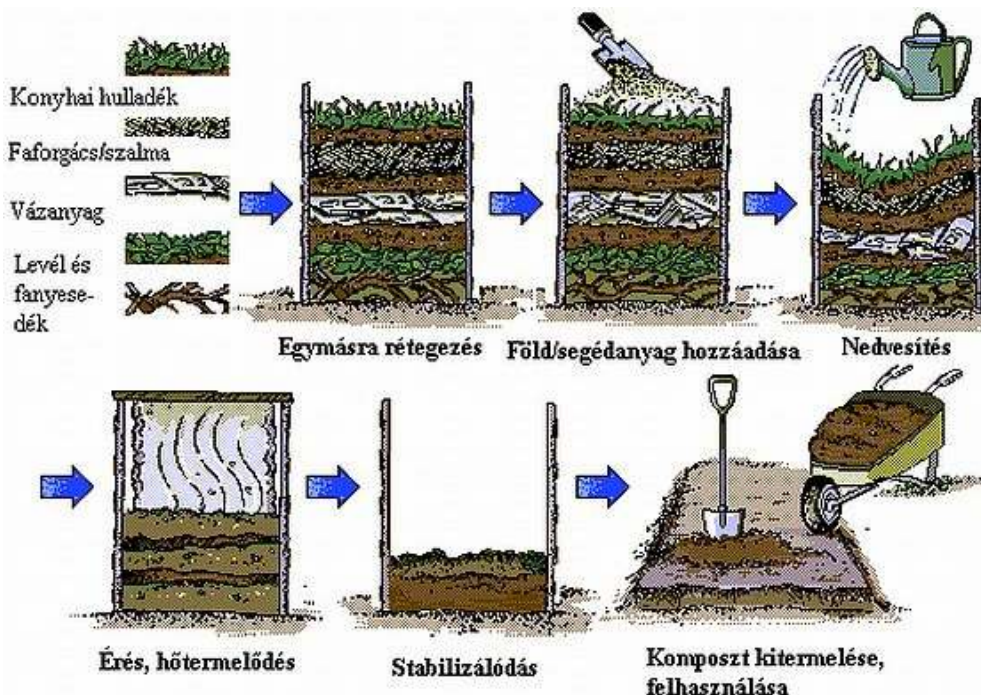
Ezek biztosítják a komposzthalom átszellőzését, megfelelő környezetet teremtve a benne élő lények számára.

A rothadási folyamatokat mindig próbálja meg elkerülni megfelelő anyagok hozzáadásával!

Végezetül egy képen megfigyelhetik a komposztálás folyamatát.

Remélem sokan kedvet kaptak ehhez a környezettudatos módszerhez, amely kis energia-befektetést igényel, és rövidebb-hosszabb idő elteltével csak a hasznunkra válik.

Szendrei Péter
biológia – környezetvédelem
szakos tanár

Tűzoltószzakkör kirándulása

Zsíroskenyér parti a játszótéren

Folyamatban van az iskola nyílászáróinak teljes cseréje. Jelenleg a javítási, helyreállítási munkálatok kell még elvégezni.

Újszülött

Szász Holli (Kádár Krisztina - Szász Attila)

Búcsúzunk

Nagy Jenőné	(1932-2011)
Bajor Istvánné	(1913-2011)
Pócz László	(1944-2011)
Szórád István	(1947-2011)
Turóczy Antal	(1938-2011)

Boldogházi HÍREK

Felelős szerkesztő:

Konkoly Béláné

Szerkesztők: **dr. Fehérváry Mária**
Bóta Mizsei Ilona
Tóthné Simon Aranka
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő

Gerhát Károly

Felelős kiadó:

Községi Önkormányzat

Készült:

Polgármesteri Hivatal
Jászboldogháza